

தமிழ் மொழித்தின விழா

சிறப்பு மலர்

2004

திருக்கோணமலை கல்வி வலயம்

தமிழ் மொழித்தினம்

சிறப்பு மலர்

2004

வலயக் கல்விப் பணிமனை

திருக்கோணமலை

മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ ഉദ്ദേശ്യം

എന്ന പേരിൽ

2004

കേരള സർക്കാർ
എന്ന പേരിൽ

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

தான தனத்தன தான தனத்தான தான தனத்தான

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழியவே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழியவே!

ஏழ் கடல் வைப்பினும் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழியவே!

எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழியவே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!

தொல்லை வினைதரு தொல்லையகன்று
சுடர்க தமிழ்நாடே!

வாழ்க தமிழ்மொழி வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழ்க தமிழ்மொழியே!

வானம் அளந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழியவே!

மகாகவி பாரதியார்

வலயக் கல்வி கீதம்

வாழ்க வாழ்கவே
எங்கள் திருமலைக் கல்வி வலயம்,
வாழ்க வாழ்கவே!

பழி இழி பாவ இருள் மறைந்திடவே
தமிழர், சிங்களவர், முஸ்லீம், பறங்கியும்
அன்போடு ஒன்றாய் விழித்தெழுந்திடவே
வாழ்க வாழ்கவே!
(எங்கள் திருமலை)

மறிகடலோதம் எழில் நலம் பெருகி
அறிவொளி மாந்தர் அனுதினம் ஊட்டும்
சாகித்ய இசை மழை வான்புகழோங்க
வாழ்க வாழ்கவே!
(எங்கள் திருமலை)

உடலுறு கல்வி உயர்வுடன் ஈந்து
உள்ளங்களெல்லாம் உன்னதம் பெறவே,
சீர் பெற உழைக்கும் திருமலை வலயம்
வாழ்க வாழ்கவே!
(எங்கள் திருமலை)

புலன் வழிக்கல்வி பயனுற அளிக்கும்
வினைத்திறன் உறுதி விளைந்திடும் சமூகம்
கதிரொளி தீபம் கொழித்திடும் திருமலை,
வாழ்க வாழ்கவே!
(எங்கள் திருமலை)

❀❀❀

கவிதையாக்கம்
திரு.க.யோகானந்தன்
தி/ ஸ்ரீ சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரி

தமிழ்மொழித்தின விழா - 2004
திருகோணமலை வலயக் கல்வி அலுவலகம்

இடம் : தி/புனித சூசையப்பர் கல்லூரி
காலம் : 30.09.2004

தலைமை

திரு.கு.திலகரெத்தினம் அவர்கள்
வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர், வலயக் கல்வி அலுவலகம்
திருக்கோணமலை.

முதன்மை விருந்தினர்

திரு.இ.தியாகலிங்கம் அவர்கள்
செயலாளர்
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை, இளைஞர் விவகார
அமைச்சு, வடக்கு கிழக்கு மாகாணம், திருக்கோணமலை.

சிறப்பு விருந்தினர்

திரு.இ.விசாகலிங்கம் அவர்கள்
மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர், மாகாண கல்வித்திணைக்களம்
வடக்கு கிழக்கு மாகாணம், திருக்கோணமலை.

கௌரவ விருந்தினர்கள்

திரு.க.தங்கராசா அவர்கள்
முன்னாள் வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர்

திரு.வ.தங்கவேல் அவர்கள்
முன்னாள் அதிபர்

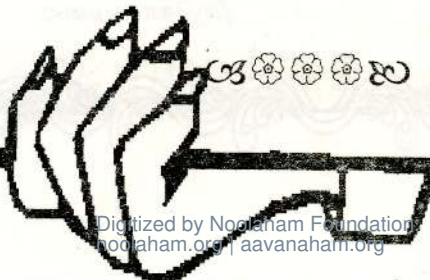

நிகழ்ச்சி நூல்

- ✽ மங்கல விளக்கேற்றல்
 - ✽ தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து - ஸ்ரீ சண்முகா கிந்து மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள்
 - ✽ திருகோணமலை வலய கீதம் - வலய ஆசிரியர்கள்.
 - ✽ வரவேற்புரை - திரு.சி.நவரெட்டினம்
அதிபர், தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
 - ✽ தலைமையுரை- திரு.கு.திலகரெத்தினம்
வலயக் கல்விப் பண்பாளர் - திருகோணமலை
 - ✽ தமிழ்மொழித்தின வாழ்த்து- தி/சென்மேரீஸ் கல்லூரி மாணவிகள்.
 - ✽ நாதஸ்வரம் - மாணவர்கள்
 - ✽ தமிழ்மொழித்தின மலர் வெளியீடு
 - ✽ கிசை தனி செல்வி.மா.சாயுக்ஷனி தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்து மகளிர் கல்லூரி
 - ✽ பேச்சு செல்வி ர.ருசாந்திகா தி/கி.கி.மீ சாரதா வித்தியாலயம் தம்பலகமம்
 - ✽ பா ஓதல் செல்வன்.த.தர்ஷாத் - தி/புனிதகுசையப்பர் கல்லூரி.
 - ✽ சிறப்புரை
 - ✽ பரீகவழங்கல் சிறப்பு விருந்தினர்.
 - ✽ நடனம் தனி செல்வி.மோ.சுவாரகா தி/கலைமகள் வித்தியாலயம்.
 - ✽ பேச்சு செல்வன் ம.மயூரேசன் தி/ஸ்ரீ கோணைஸ்வரா கிந்துக் கல்லூரி
 - ✽ கிசை - குழு தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி மாணவிகள்
 - ✽ பா ஓதல் செல்வி.ம.ஜெயசண்மியா தி/உவர்மலை விவேகானந்தாக் கல்லூரி
 - ✽ பிரதமவிருந்தினர் உரையும் பரிசளிப்பும்
 - ✽ கதை கூறல் செல்வி.ர.ரஜிதா தி/புனித பிரான்சிஸ் சவேரியர் ம.வி
 - ✽ நடனம் குழு தி/விபுலானந்தாக் கல்லூரி மாணவிகள்
 - ✽ நன்றியுரை
 - ✽ முஸ்லீம் நிகழ்ச்சி தி/ அல்-மின்ஹாஜ் வித்தியாலயம்
 - ✽ கிசை குழு தி/சென் மேரீஸ் கல்லூரி மாணவிகள்
 - ✽ வில்லிசை தி/பெருந்தெரு விக்னேஸ்வரா ம.வி
- தமிழ்மொழி வாழ்த்து

உள்ளே புகுமுன்.....

- ◆ ஆசீச் செய்தி
திரு.கி.தியாகலிங்கம்,
செயலாளர், கல்வீ அமைச்சு, வ.கி.மா.
- ◆ வாழ்த்துச் செய்தி
வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர்,
வலயக் கல்வீ அலுவலகம், திருகோணமலை.
- ◆ மலர்க்குழுவின் கிதயத்திலிருந்து...
- வலய மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்ற
மாணவர்களின் ஆக்கங்கள்
- ◆ கட்டுரை
 - ❖ பாடசாலை வளவினாள் ஆபத்து விளைவிக்கும் பொருளொன்றைக் கண்டபோது..
 - ❖ தமிழின் பெருமை
 - ❖ குறள் காட்டும் மனித வாழ்வு
 - ❖ விஞ்ஞானமும் மனிதவாழ்வும்,
 - ❖ இணையமும் தமிழும்.
- ◆ சிறுகதை
 - ❖ மேற்கில் ஓர் உதயம்
 - ❖ தூருமோ தூக்கு மேடை
- ◆ குறநாடகம்
 - ❖ உண்மை உறங்காது
 - ❖ வஞ்சகம் வாழ்வதில்லை.
- ◆ கவிதை
 - ❖ தமிழினமே
 - ❖ காலம் பதில் சொல்லட்டும்.
- ◆ திறமைக்கு தீர்வு தந்தோர்
- ◆ பரிசு பெற்றோர் விபரம்
- ◆ அன்பளிப்பு செய்த அன்புள்ளங்கள்
- ◆ மலர்க்குழு
- ◆ நன்றி நவில்கிறோம்
- ◆ தமிழ்த்தாயை வணங்குவோம்.

வடக்கு கீழ்க்கு மாகாணக் கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள்
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு செயலாளரின்

ஆசிச்செய்தி

ஒரு இனத்தின் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்தும் அம்சமாக அமைவது அந்த இனம் பேசும் மொழி ஆகும். அந்த வகையில் தாய்க்கு நிகராக எம்மவர் தமிழ் மொழியை நேசித்து வந்தமையை இலக்கிய வரலாறு எமக்கு எடுத்துக் காட்டும் இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்றும் இணைந்த எம் தமிழின் தொன்மை யையும், பெருமையையும் வளரும் சமுதாயத்திற்குக் கையளிக்கும் நோக்கோடு அகில இலங்கை ரீதியாகத் தமிழ்மொழித் தினப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

திருகோணமலை வலயக் கல்வித் திணைக்களத்தினால் போட்டிகள் சிறப்புற நடத்தப்பட்டு திறமையான மாணவர்கள் சரியான முறையில் இனங்காணப்பட்டு தேசிய மட்டம் வரை சென்று சாதனை படைத்து வந்துள்ளமை நாம் அறிந்ததே. இம்முறையும் இப்போட்டிகள் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெற்றுள்ளமைக்காக அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

திருகோணமலை வலயத் தமிழ்மொழித்தின விழா வருடந்தோறும் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருவதைப் போல இம்முறையும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது. விழாவின் நிறைவம்சமாக இடம் பெறும் "மலர் வெளியீடு" குறுகிய காலத்தில் மலர்க்குழுவும் அதனைச் சார்ந்தோரினும் முயற்சியால் வெளியிடப்படுகின்றது. இம்மலருக்கு ஆசிச் செய்தியை வழங்குவதோடு, விழாவிற்கு எனது பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

நன்றி.

திரு.இ.தியாகலிங்கம்,
செயலாளர்,
கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள்
விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு,
வடக்கு கீழ்க்கு மாகாணம்,
திருகோணமலை.

திருகோணமலை வலயக் கல்விப்பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ்த் தாய்க்கு அணிகலன்களாக ஐம்பெரும் காப்பியங்களை அணிவித்துப் பெருமை பெற்ற செந்நாப் புலவரின் வழிவந்த முத்தமிழ் வித்தகராம் சுவாமி விபுலாநந்தரின் நினைவாக அகில இலங்கையும் தமிழ்மொழித்தினத்தைக் கொண்டாடுகின்றது. மாணவர்களிடையே மறைந்து கிடக்கும் மொழித்திறன்சார் ஆற்றல்களை வளர்ப்பதற்காக தமிழ்மொழித்தினப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதன் மூலம் எமது மாணவர்கள் தேசிய மட்டம் வரை சென்று சாதனைகளைப் படைத்து வந்துள்ளனர்.

போட்டிகளில் மாணவர்கள் பங்குபற்றி வெற்றிகளை ஈட்டுவதற்குக் காரணமாய் இருந்த ஆசிரியர்களும், அதிபர்களும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள். போட்டிகளில் நடுநிலை தவறாது சிறப்பாகச் செயற்பட்ட நடுவர்களின் பணி மகத்தானது. போட்டிகளை ஒழுங்கமைத்துக் குறித்த நாளில் நடைபெறுவதற்கு உதவிய ஒழுங்கமைப்பாளர்கள், இணைப்பாளர்கள் உதவியாளர்கள் அனைவருக்கும் இவ்வேளையில் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கடந்த காலங்களைப் போன்று இவ்வருடமும் வலய மட்டத்தில் விழாவினைக் கொண்டாடும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் இதன் நிறைவம்சமாக வெற்றி பெற்ற மாணவர்களிற்குப் பரிசுகள் வழங்குவதும், இவற்றினை ஆவணப்படுத்தும் “மலர் வெளியீடும்” இடம் பெறுகின்றது. விழா சிறப்புற நிதியுதவி நல்கிய பெருமனங் கொண்ட அன்புள்ளங்களை நினைவுகூர்வதோடு மலர் வெளிவர ஆக்கமும், ஊக்கமும் வழங்கிய அனைவருக்கும் நன்றிகூறி இவ்விழா சிறப்புமிக்கதோர் விழாவாக அமைய எனது இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி.

திரு.கு.திலகரெத்தினம்
வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர்,
திருக்கோணமலை

மலர்க்குழுவின் இதயத்திலிருந்து.....

திருகோணமலை வலயக்கல்வி அலுவலகத்தின் தமிழ்மொழித்தின விழாவில் வருடந்தோறும் சிறப்பு மலர் வெளியிடப்பட்டு வருவதற்கிணங்க இம்முறையும் சிறப்புமலர் ஒன்று வெளியிடத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. மலரை ஆக்குவதற்கான பொறுப்பு இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட குழுவினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. மலர்க்குழுவின் முயற்சியால் இம்மலர் வெளிவந்துள்ளது.

இம்மலரினை சிறப்புற அமைத்து வெளியிடுவதற்குப் போதிய நிதியும், கால அவகாசமும் இல்லாத காரணத்தினால் பெரியார்களின் ஆசிச் செய்திகள், இவ்வாண்டின் வலய மட்ட தமிழ்மொழித்தினப் போட்டியில் முதலிடம் பெற்ற மாணவர்களது ஆக்கங்கள், போட்டி முடிவுகள், நடுவர்களாகக் கடமையாற்றியோர் விபரங்கள், போன்றவை இடம்பெற்றுள்ளன.

இம்மலரை ஆக்குவதற்கு முதலிடம் பெற்ற மாணவர்களின் ஆக்கங்களை சிறப்பாக கணனியில் வடிவமைப்பு செய்து தந்துதவிய தி/உவர்மலை விவேகானந்தாக் கல்லூரியின் கணனிப் பிரிவைச் சேர்ந்த செல்வி.எஸ்.கௌரிக்கும், பாடசாலை அதிபருக்கும், ஏனைய ஆக்கங்களை கணனி வடிவமைப்புச் செய்து, தொகுத்துத் தந்த எமது வலயத்தைச் சேர்ந்த திருமதி. நிர்மலா ஜெகதேவனுக்கும், அச்சிடல் வேலையைப் பொறுப்பேற்று குறுகிய காலத்தில், குறைந்த விலையில் அழகிய முறையில் செய்து தந்த “ரெயின்போ” நிறுவனத்தினருக்கும் நாம் என்றும் நன்றிகூறக் கடமைப்பாடுடையோம்.

இம் முறை இம் மலரை ஒரு ஆவணமாக மலரவைத்தோம். இனிவரும் காலங்களில் பல்வேறு சிறப்பம்சங்களோடு மணம் வீசும் என எதிர்பார்க்கின்றோம்.

நன்றி!
மலர்குழு

“பாடசாலை வளவினாள் ஆபத்தை விளைவிக்கும் பொருள்”

ஒன்றைக் கண்ட போது.....

பிரிவு I - ஆக்கம்

செல்வன்.ஏ.எவ்.பஸ்லீனா.

தி/அல்பவத்தா மு.வித்தியாலயம்.

- நான் அதைக்கண்ட போது அது “வெடிகுண்டாக இருக்கலாம்” என எண்ணினேன்.
- அது மிகவும் “ஆபத்தை விளைவிக்கும்” என்பதை அறிந்து கொண்டேன்.
- என் மனதில் எமக்குத் தெரிந்த “பெரியோர்களை அழைக்கலாம்” என எண்ணினேன்.
- அதைப் பார்க்கப் பார்க்க மிகவும் பயமாகவே இருந்தது.
- நான் உடனே “என் மனதில் எண்ணிய செயலை உடன் நிறைவேற்றுவோம்” என்று பாடசாலை நோக்கிச் சென்றேன்.
- அங்கு ஆசிரியர்கள் இருவர் இருந்து உரையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்
- உடனே அந்த ஆசிரியரிடம் நடந்ததைக் கூறினேன்.
- அவர்கள் உடனே அந்த இடத்தை நோக்கி ஓடி வந்தார்கள்.
- அங்கு சருகுகளால் மூடி “வெடிகுண்டு” வைக்கப்பட்டிருந்தது.
- இதனை அவதானித்த ஆசிரியர்கள் அதிபரிடம் கூறினார்கள்
- அதிபர் ஓடிவந்து பார்த்து “இது ஆபத்து விளைவிக்கும் பொருள்” என்பதை அறிவித்தார்
- அவர் கூறியதும் எனக்கு இன்னுமின்னும் பயம் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது.
- உடனே அதிபர் தொலைபேசி மூலம் ‘கண்ணிவெடி அகற்றுபவர்களை’ அழைத்தார்.
- அவர்கள் வந்தவுடனே அதிபர் வெடிகுண்டு இருக்கும் இடத்தைக் காட்டினார்.
- கண்ணிவெடி அகற்றுபவர்கள் “அந்த வெடிகுண்டை அகற்றி விட்டுச் சென்றார்கள்”

அவர்கள் அகற்றியதும் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் வகுப்பிற்குச் சென்ற என்னை அதிபரும், ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் பாராட்டினார்கள்.

தமிழின் பெருமை

பிரிவு 2 - கட்டுரை வரைதல்
செல்வன்.ஜோ.லாம்
தி/ விபுலானந்தா கல்லூரி.

எமது தாய்மொழி தமிழ்மொழியாகும். தமிழ்மொழி இனிமையானது. இன்று வரை இலங்கை, இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளிலும், இன்னும் பற்பல நாடுகளிலும் தமிழ்மொழியே பேசப்பட்டு வருகின்றது. “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் இனிமையாகப் பாடியுள்ளார். அதுமட்டுமன்று “தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் அந்தத் தமிழின்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்” என்று பாரதிதாசனும் தமிழைப் புகழ்ந்து மிகவும் இனிமையாகப் பாடியுள்ளார். தமிழ்மொழியை செந்தமிழ் என்றும் கூறுவர். இன்றைய மொழிகளில் தமிழ்மொழி இன்றியமையாதது ஆகும். தமிழ்மொழி இந்தியாவிலே தோன்றியது எனப் பல நூல்களும், விஞ்ஞானிகளும் கூறுகின்றனர். தமிழ்மொழி ஆதிகாலத்தில் சங்ககால புலவர்களின் மூலம் பாதுகாத்து பேணப்பட்டு வந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும்.

சங்ககால இலக்கியங்கள் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என்பன தமிழ் மொழியிலேயே வழங்கப்பட்டன. திருவள்ளுவர், சுப்பிரமணியபாரதியார், நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர், கவிஞர் கண்ணதாசன், பாரதிதாசன் ஆகிய உலகப் புகழ்பெற்ற கவிஞர்கள், புலவர்கள் ஆகியோரும் தமது பாடல்களையும், கருத்துக்களையும், தமிழ்மொழியிலேயே வழங்கினார்கள் என்ற விடயம் தமிழ்மொழிக்கே பெருமையைத் தந்துள்ளது. அதுமட்டுமன்று தற்போது உலகப் புகழ்பெற்ற திரைப்படங்கள், பாடல்கள், புத்தகங்கள், நாவல்கள், நாடகங்கள் என்பன தமிழ்மொழியில் தற்போது மொழி-பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது என்பது தமிழ்மொழிக்குப் பெருமையைத் தேடித்தருவதாக அமைந்துள்ளது.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் “யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவதெங்கும் காணோம்” என்று பாடியது மட்டுமன்று “வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி வாழிய வாழியவே” எனத் தமிழ்மொழி வாழ்த்துப் பாடல் மூலம் தமிழ்மொழியின் புகழைத் திறம்பட எடுத்துக் கூறியுள்ளார். “தமிழ்மொழியை அமுதென்று” பாடிய கவிஞர் பாரதிதாசனும் தமிழ்மொழியின் பெருமையை எடுத்துக் கூறி இன்னும் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். தமிழ்மொழி ஓர் பேச்சுக் கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. தமிழ்மொழி பேசுபவர்களுடன் தமிழ்மொழி பேசத் தெரியாதவர்கள் பழகினார்களானால் குறுகிய கால இடைவெளியில் தமிழ்மொழி பேசுவார்கள். ஏனெனில், தமிழ்மொழி இனிமையானது, பேச இலகுவானது எனும் அடிப்படைக் காரணங்களால் இலகுவில் பேச முடிகின்றது. தமிழ்மொழியின் பெருமை அதன் புகழுக்குக் காரணமாகும். தமிழ் மொழி பெருமையும், தொன்மையுமானது.

குறள் காட்டும் மனித வாழ்வு

பிரிவு 3 - கட்டுரை வரைதல்

செல்வி.ந.ஆரணி

தி/சென்மேரிஸ் கல்லூரி

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்கு சில அரிய பண்புகள் அவசியம். அவ்வரிய பண்புகள் மனிதனைச் செம்மைப்படுத்தி அவனை ஒழுக்கசீலனாக மாற்றவல்லன. அவ்வாறு மனிதனைச் சீர்படுத்துவதில் பொய்யில் புலவர் வள்ளுவப் பெருந்தகை அருளிய உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறள் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றது. எக்காலத்து மனிதனையும் சீர்ப்படுத்தவல்ல குறட்பாக்கள் வள்ளுவரால் திருக்குறளில் எடுத்தியம்பப்-பட்டிருக்கின்றன என்பதை எவரும் மறுத்துவிட முடியாத உண்மையாகும்.

சீரிய பண்புகளான அடக்கம், வாய்மை, செய்ந்நன்றி, ஒழுக்கம், இன்னா செய்யாமை, இனியன கூறல் போன்றவை திருக்குறளில் வெவ்வேறு அதிகாரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு அவற்றின் சிறப்புகள் எடுத்துரைக்கப்படுகின்றன.

அடக்கம் எனும் உயரிய பண்பு திருக்குறளினால் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல மிகத்துல்லியமாக விளக்கப்படுகிறது.

‘அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை

ஆரீருளில் உய்த்து விடும்’ என்னும் குறட்பா அடக்கத்தின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றது. மனித வாழ்விற்கு அடக்கம் என்னும் பண்பு அவசியம் என்பதை இக்குறள் விளக்குகின்றது.

அதுபோன்றே வாய்மை எனும் சிறந்த பண்பும் திருக்குறளில் எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது.

‘புறந்துய்மை நீரால் அமையும் அகம் தூய்மை

வாய்மையாற் காணப்படும்’ என்னும் குறள் வாய்மையைப் போற்றி நிற்கின்றது. ஒரு மனிதனது புறமானது நீரால் சுத்தமாக்கப்படும். அதுபோல அவனது உள்ளமானது வாய்மையால் சுத்தமாக்கப்படும். ஒரு மனிதனுடைய வாழ்வு தூய்மையாக வேண்டுமெனில் அவனது உள்ளமானது தூய்மையானதாக இருக்க வேண்டும். அதற்கு வாய்மை அவசியம் என்பதை வள்ளுவர் மிகத்தெளிவாகத் தமது குறட்பா மூலம் குறிப்பிடுகிறார்.

இன்றைய உலகில் நாம் வாழ்க்கை நடாத்துவதற்கு ஏனையோரது உதவி மிக அவசியம். அவ்வுதவியை நாம் பெற்றுக் கொண்ட பிறகு அதற்கு நன்றி கூறாமலிருப்பது அநாகரீகம். அதையே வள்ளுவர் செய்ந்நன்றி அறிதல் என்னும் அதிகாரத்தால் உலக மக்களுக்குத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

‘நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது

அன்றே மறப்பது நன்று’என்னும் குறள் செய்ந்நன்றி கூறும் பண்பைக் குன்றிற் தீபமென தெளிவாகக் கூறுகிறது. அதாவது ஒருவர் நமக்குச் செய்த உதவியை நாம்

மறக்கக் கூடாது. ஆனால் ஒருவர் நமக்குச் செய்த தீங்கை அன்றே மறந்துவிட வேண்டும். அதுவே நாகரீகமாகும்.

ஒழுக்கம் ஒரு சீரிய பண்பாகும். ஒழுக்கம் உயர்வைத் தரவல்லது.

‘ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஒம்பப்படும்’ என்னும் குறள் ஒழுக்கம் சிறப்பைத் தருவதால் அது உயிரைவிட மேலானது என்ற கருத்தைத் தாங்கி நிற்கிறது. மனிதன் தன் உயிரை விடப் போற்ற வேண்டியது ஒழுக்கமாகும்.

இன்று உலகில் நடக்கும் போர், கொலை, கொள்ளை, களவு என்பன தீய செயல்களாகும். அவை ஏனைய உயிர்களுக்குத் தீங்கை விளைவிக்கின்றன. இவ்வாறான தீங்குகளை இழைப்பது மனித குணம் படைத்தவனது செயல்லல், மிருக குணம் படைத்த ஒருவன் செய்யும் கொடிய செயல்களாகும். இத்தகைய கொடிய செயல்களைச் செய்யாதிருப்பது உயர்ந்த பண்பாகும்.

‘இன்னா செய்தாரை ஓறுத்தல் அவர் நாண

நன்னயம் செய்துவிடல்’ என்ற குறளானது ஒருவர் நமக்குத் தீங்கு செய்த போதும் அவர் வெட்கித் தலைகுனியும்படி அவருக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என எடுத்துரைக்கின்றது.

ஒருவன் அணுகுண்டுக்கு முன்னால் அசையாமல் நிற்கலாம். ஆனால் அன்பு கனிந்த இனிய சொற்களின் முன்னால் அவன் பின்னடையத்தான் வேண்டும். இனிய சொற்களுக்கு அவ்வளவு சக்தி உண்டு. வள்ளுவர்

‘இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்

கனியிருப்பக் காய் கவந்தற்று’ என்று கூறுகிறார். அதாவது இனிய சொற்களிருக்க இன்னாதவை கூறல் சுவைமிகுந்த கனியிருக்கக் காய் உண்பதற்கு ஒப்பாகும்.

அன்பு எனும் பண்பு இல்லாத இடமேயில்லை. அன்பினால் சாதிக்க முடியாத தில்லை. அத்தகைய அன்பைப் பற்றி வள்ளுவர்

‘அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர் அன்புடையார்

என்பும் உரியர் பிறர்க்கு’ என்கிறார். அதாவது அன்புடையவர் தனக்கென எதையும் வேண்டார். ஆனால் அன்பற்றவர் தனக்கென எல்லாம் வேண்டுவர்.

இவ்வாறு மாணிக்கங்களாகப் போற்றப்பட வேண்டிய பண்புகளே மனித வாழ்விற்கு அவசியம். இப்பண்புகளை உலகத்தார் போற்ற வேண்டும். வள்ளுவர் எடுத்துக் கூறும் பண்புகளை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். எக்காலத்திற்கும் பொதுவான திருக்குறள் கூறும் மனித வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தும் ஈரடிக்குறட்பாக்களைத் தந்த வள்ளுவர் உண்மையில் போற்றப்பட வேண்டியவர். வள்ளுவரின் குறட்பாக்கள் மூலம் நல்லறிவைப் பெற்று முறையாக வாழ்ந்து சீரும் சிறப்பும் பெற்றுயர்வோம்.

விஞ்ஞானமும் மனித வாழ்வும்

பிரிவு 4 - கட்டுரை வரைதல்

செல்வி.வ.தர்ஷிகா.

தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி.

வானிலே ஒன்பது கோள்கள் வலம்வருகின்றன. பூமியிலே கண்டங்கள், சமுத்திரங்கள், பாலைநிலங்கள் என வெவ்வேறுபட்ட இயற்கை அமைப்புகள் காணப்படுகின்றன. இவை ஏன் இவ்வாறுள்ளது? இதைப் பயன்படுத்தி யாது செய்யலாம்? ஏன் இவ்வுலகில் வாழும் மனிதனானவன் சிந்திக்கத் தொடங்கும்பொழுதே "விஞ்ஞானம்" என்னும் சூரியன் உதயமாகிறது. உலகம் நிலைத்திருக்க வானில் உள்ள சூரியன் எவ்வாறு அவசியமோ: அது போன்று விஞ்ஞானமும் அவசியம். ஆகையால் விஞ்ஞானத்தையும் சூரியன் என்று கூறமுடியும். சூரியன் எவ்வாறு மனிதனின் வாழ்வுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளானோ: அவ்வாறே விஞ்ஞானமும் மனித வாழ்வுடன் இணைந்துள்ளது.

விஞ்ஞானம் என்றால் என்ன? வெறும் ஐந்தெழுத்து வார்த்தை என்ற விடை உங்கள் மனதில் எழுந்திடலாம். ஆனால் விஞ்ஞானம் வெறும் ஐந்தெழுத்து வார்த்தை கிடையாது. ஐம்பூதங்களையும், ஐம்புலன்களையும் ஆள்கின்ற சக்தி படைத்தது. விஞ்ஞானம் இன்று நேற்றல்ல, மனிதன் இவ்வுலகில் பிறக்கும் போதே அதுவும் பிறந்து விட்டது எனலாம். அன்றைய மனித வாழ்வையும், இன்றைய மனித வாழ்வையும் நிர்ணயிப்பது விஞ்ஞானமே. ஒவ்வொரு மனித அசைவிலும் விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள் பொதிந்துள்ளன. கருவிலிருந்து கருவறை தொடங்கி கல்லறை வரை விஞ்ஞானம் மனித வாழ்வுடன் நகமும் தசையும் போலப் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

ஆதிகாலத்திலே மனிதன் குகைகளைக் குடைந்து அதனுள் வாழ்ந்தான். குகைகளைக் குடைய அவன் கூரிய ஆயுதங்களையே பயன்படுத்தினான். ஏன் அவன் கூரிய பகுதியைப் பயன்படுத்தினான் என விஞ்ஞான ரீதியாக சிந்திப்போமானால் ஒரு பொருளின் தொடுகையுறும் பரப்புக் குறையும் போது அப்பொருளினால் கூடியளவு அழுக்கம் பிரயோகிக்கப்படும். இதற்காகவே அவன் கூரிய ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினான். இரு கற்களை உரையும் போது அதிலிருந்து நெருப்பைப் பெறமுடியும், மழைநீரைச் சேமித்துத் தன் தேவையை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற மனிதனின் ஒவ்வொரு சிந்தனையிலும் விஞ்ஞானம் பொதிந்துள்ளது. ஒரு மனிதன் சிந்திக்கும் போது அவன் பூரணத்துவம் அடைகின்றான். அப்பூரணத்துவத்தின் விந்தையால் உருவான விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள் எத்தனை! எத்தனை!

இவ்வாறு ஆதிகாலத்தில் இருந்தே வளர்ச்சியடைந்து, வந்த விஞ்ஞானமானது மனித வாழ்வின் ஆதிதொட்டு அந்தம் வரை காணப்பட வேண்டியதொன்றாக உள்ளது.

"விஞ்ஞானமே! உன்விந்தைகள் எத்தனை?
வியக்கின்றேன் உன் வியந்தகு விந்தைகளால்
விஞ்ஞானமே! உன் கண்கள் எத்தனை? - அதனால்
உருவான உன் கண்டுபிடிப்புகள் எத்தனை?
சிந்திக்கின்றேன் உந்தன் செயல்களை
சிந்தையின் விந்தைகளை"

இவ்வாறு போற்றத்தக்க விஞ்ஞானமானது இன்று பல்வேறுபட்ட துறைகளில் தன் பங்கை ஆற்றி தனித்துவம் பெற்று வருகிறது. கல்வித்துறை, மருத்துவத்துறை, போக்குவரத்துத் துறை, தொடர்பாடல் துறை என அனைத்துத் துறைகளிற்கும் துணையாக நிற்கின்றது விஞ்ஞானம்.

இன்றைய புதிய கல்வித் துறையிலே விஞ்ஞானம் எனும் தனிப்பாடமே புகுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒரு மனித உயிரை இவ்வுலகில் உதிக்கச் செய்வது மருத்துவமே. அம் மருத்துவத்துறை இன்று பல குணமாக்க இயலாத நோய்களைக் குணமாக்கவும், ஆபத்துமிக்க சத்திரசிகிச்சைகளை வெற்றிகரமாக ஆற்றவும் துணைபுரிவது விஞ்ஞானமே. அன்று வானில் பறக்கும் பறவையைக் கண்டான் இன்று பறக்கும் விமானப் பறவையைக் கண்டுபிடித்தான். நீரில் முழுகி இறந்தான் அன்று. இன்று நீர்முழுகிக் கப்பலையே கண்டுபிடித்து விட்டான் எனப் போக்குவரத்துத் துறையிலும் தன் அளப்பரிய சேவையை ஆற்றி வருகிறது விஞ்ஞானம்.

தொடர்பாடல் துறையை எடுத்து நோக்கினால், இணையம் மூலமான இலத்திரனியல் வர்த்தகம், செய்மதிகள் மூலம் கண்டம் விட்டுக் கண்டத்தில் நிகழும் நிகழ்வுகளை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலத் தெட்டத்தெளிவாகப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. கண் இமைக்கும் நேரத்தில் கண்டம் தாண்டிப் பேசிட முடிகிறது. இவ்வாறு விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள் ஏராளம். 'விதியைக் கூட விஞ்ஞானத்தால் வென்றுவிடலாம்' எனும் அளவில் பல நன்மைகளை ஆற்றிவரும் விஞ்ஞானம் சிலவேளைகளில் பல பாரிய அழிவுகளிற்கும் காரணமாக அமைகிறது.

இன்றைய இயந்திரமயமான உலகில் மனிதன் பித்துப் பிடித்து அலைகின்றான். இதனால் பிற உயிர்களைக் கொல்ல விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்துகின்றான்.

இதற்காக, அணுகுண்டு, துப்பாக்கி எனும் உயிரைக் குடிக்கும் கொடிய சாதனங்களை ஆக்கவும் மனிதன் விஞ்ஞானத்தைப் பயன்படுத்துகின்றான். ஹிரோசீமா, நாகசாகி எனும் இடங்களில் எப்பொழுதோ வீசப்பட்ட குண்டு இன்றும் அவ்விடங்களில் உதிக்கும் உயிர்களைக் குடிக்கின்றது. பிறநாடுகளை அழித்துத் தான் நிலையாய் இருக்க விஞ்ஞானம் எனும் வெண்தாமரையைத் தூய்மை இழக்கச் செய்கின்றான் மனிதன்.

“எந்தக் குழந்தையும் மண்ணில் பிறக்கையில்
நல்ல குழந்தைகளே - அது
நல்லவனாவதும் தீயவனாவதும்
அன்னை வளர்ப்பினிலே”

என்பது போல விஞ்ஞானம் மனித வாழ்விற்கு நன்மை பயக்கும் ஒரு அறிவியல். அதனை நல்ல வழியில் அல்லது தீயவழியில் பயன்படுத்துவது மனிதனின் கையிலே உள்ளது. எனவே ஆற்றிவு படைத்த மக்கள் ஆகிய நாம் மாக்களாகாது விஞ்ஞானத்தை இனிய முறையில் பயன்படுத்தி இன்பம் அடைவோம்.

“விஞ்ஞானமே! வியக்கின்றேன் உன்
விந்தை மிகு செயல்களினால்”

முற்றும்

இணையமும் தமிழும்

பிரிவு 5 - கட்டுரை வரைதல்

செல்வீ.தி.சரணியா

தி/செல்வநாயகபுரம் கி.ம.வி.

இன்றைய நவீன யுகத்தில் காலடி வைத்துள்ள நாம் தொழில்நுட்பம் என்னும் மாபெரும் துறையோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். தகவல் தொழில்நுட்பத்தினால் இன்று உலகம் மிகவும் சுருங்கி எமது உள்ளங்கையளவு மாறிவிட்டதை நாம் உணர்கின்றோம். இத்தொழில்நுட்பத் துறையிலே மிக மகத்தான உயர்ந்த இடத்தை வகிப்பது இணையமாகும். இவ் இணையத்தின் பங்களிப்பைப் பார்த்து உலகமே வியந்து கொண்டிருக்கின்றது. இவ் இணையமானது தமிழில் ஆற்றிவரும் பங்களிப்பு வியக்கத்தக்கதாகும்.

இணையம் என்பது ஓர் வல்லரசின் இராணுவத்- தேவைக்காகப் பிறந்தது. உலக மயமாக்கும் சந்தையைப் பின்தொடர்ந்து பல நாடுகளிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மேலைத்தேயத்தில் உருவான இக்கண்டுபிடிப்பு கீழைத்தேயத்திற்கு அறிமுகமாக பலகாலங்கள் எடுக்கவில்லை. இவ் இணையமானது தகவல் தொழில்நுட்பம் தொலைத் தொடர்பு எனும் இருபாரிய இராட்சத தொழில்நுட்பங்கள் கைகோர்த்ததினால் உருவானது. இவ் இணையமானது காலத்திற்கு காலம் புதிய புதிய பல கண்டுபிடிப்புக்களைக் கண்டுபிடிப்பதனால் இன்று உலகில் இது மிகவும் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றது. இத் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் தானும் வளர்ந்து சமுதாயத்தையும் வளர்த்து, தமிழையும் வளர்த்து வருகின்றது. உலகெங்கிலும் வாழும் தமிழ் மக்களை ஒருவரோடு ஒருவர் இணைக்கும் ஓர் சக்தியாக விளங்குகின்றது. இதன் மூலம் தமிழர்களின் உள்ளக் கமலத்திலே என்றும் சாகா வரம் பெற்ற சஞ்சீவியாக இவ் இணையம் காணப்படுகின்றது. இவ் இணையமானது கலை, தகவல், விளையாட்டு, இலக்கியம், தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளில் பாரிய சேவையை ஆற்றி வருகின்றது. 21ம் நூற்றாண்டில் வாழும் ஒருவன் பழைய காலங்களைத் திரும்பிப் பார்த்து ஆராயும் பொழுது நூற்றாண்டின் இறுதியில் இடம்பெற்ற மாபெரும் மாற்றத்தைக் கண்டுகொள்ளாமல் செல்லமாட்டான். பண்டைய காலங்களில் கணிப்பொறியைக் கண்டுபிடிப்போம் என்று நினைக்காத மக்கள் இன்று இணையத்தின் வளர்ச்சியைப் பார்த்து அதிசயத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

இணையம் ஓர் வித்தியாசமான ஊடகம். எந்தப் பத்திரிகையும் ஒரே நேரத்தில் பல மொழிகள் பேசுவது இல்லை. அதேபோன்று வேறு எந்தவொரு தொழில்நுட்பக் கருவிகளும் ஒரே நேரத்தில் பல மொழிகள் பேசுவது இல்லை. ஆனால் இணையமோ பல மொழிகளை ஒரே நேரத்தில் பேசக்கூடிய வல்லமையுடன் காணப்படுகின்றது. இவ்வாறே தமிழ்மொழியையும் இவ் இணையம் வளர்த்துவிட்டது. நாடெங்கிலும் உள்ள தமிழ் மென்பொருள் ஆய்வாளர்கள் இணையத்தில் தமக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்தனர். ஆரம்பத்தில் பல மென்பொருள் ஆய்வாளர்கள் பலவகையான தமிழ் மென் பொருட்களைப் பயன்படுத்தியமையால் இணையத்தில் பாரிய சிக்கல் ஒன்று ஏற்பட்டது. பின்பு தமிழ் மென்பொருள் ஆய்வாளர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி ஓர் பொதுவான மென்பொருளைப் பயன்படுத்தினர். இதன் விளைவாக தமிழ் இன்று வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இன்றைய காலகட்டத்திலே ஆங்கிலம் போன்ற பிரசித்தி பெற்ற மொழிகளே வளரும்: தமிழ் போன்ற ஏனைய மொழிகள் இனி அழிந்து விடும் என்று பலர் கூறினர். தமிழ் இனி மெல்ல மெல்லச் சாகும் என்று கூறியவர்களுக்கு

முடிவில் அறைந்தாற் போல் இவ் இணையம் தோன்றிற்று இதைக் கண்ட தமிழர்கள் எல்லோரும் “அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே தமிழ் இனி வளர்வதில் அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதில்லையே” என்று தலைநிமிர்ந்து வீரநடை போடத் தொடங்கினர்.

இணையமானது மூன்று வகையான பிரிவுகளைக் கொண்டது. ஒன்று தனிநபர் இருவருக்கிடையே இடம்பெறும் தனிநபர் நிலைத்தொடர்பு. இரண்டாவது ஓர் குழுவின்ிடையே இடம்பெறும் குழு நிலைத்தொடர்பு, மூன்றாவது வெகுசன ஊடகத் தொடர்பு போன்றவையாகும். எந்த மொழி இம் மூன்றிலும் பங்களிப்புப் பெறுகின்றதோ அம்மொழியே வளரும் மொழியெனவும், நிகழ்கால மொழியெனவும் பிரசித்தி பெற்ற மொழியெனவும் போற்றப்படுகின்றது. இன்று தமிழ்மொழி நிகழ்கால மொழியாகக் காணப்படுவதற்கு இவ் இணையமே காரணமாகும். இவ் இணையமும் தமிழும் கைகோர்த்ததன் விளைவாக உலகெங்கிலும் வாழும் தமிழ் வாசகர்கள் உள்ளங்களிலே மகிழ்ச்சி வெள்ளம் பெருக்கொடுத்து பாய்ந்தது. தமது கலையுணர்வுகளை ஏனைய நாடுகளில் வாழ்வோருடன் பகிர்ந்து கொள்வதன் மூலம் தமிழர்களின் கலையுணர்வைக் கட்டியெழுப்பினர். தமது இலக்கியங்களைப் பிறர் அறிவும் பிறநாட்டு இலக்கியங்களை தாம் அறியவும் இவ் இணையமும் ஓர் மாபெரும் ஊடகமாக விளங்கியது. தமிழர்கள் எக்காலத்திலும் எவ்விடயத்திலும் தலைகுனிமாட்டார்கள் என்பதில் உறுதுணையாக விளங்கிய இணையத்திற்கே நாம் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும். இன்று எங்கு பார்த்தாலும் எந்த மூலையிலும் காணக்கூடியதாய் உள்ளது இணையமாகும். தொலைத்தொடர்பின் ஓர் செயலை இன்று இணையம் கண்முடித் திறப்பதற்குள் ஓர் நொடிப்பொழுதில் செய்து முடிக்கின்றது. ஒலி, ஒளியின் வேகத்தைப் போல இன்று இவ் இணையமும் வேகமாக வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது. இனிவரும் காலகட்டங்களில் இவ் இணையம் மேலும் எந்த நிலையை அடையும் என்பதை எவராலும் அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாது. இப்பொழுதே இப்பாரிய தொழில்நுட்பங் கொண்ட இவ் இணையம் எதிர்காலத்தில் நாம் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாத இடத்தைத் தொட்டுவிடும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

பண்டைய காலங்களிலே ஓர் செய்தியைப் பெறுவதற்கு மூலைக்கு மூலை முரசறைந்து புறாக்களின் மூலம் இல்லாவிடின் குதிரைகள் மூலம்தான் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. இதற்குப் பல காலம் எடுத்தது சிலவேளைகளில் ஓர் செய்தி தெரிவிக்கப்பட வேண்டிய காலம் சென்ற பிறகுதான் அச்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. இதனால் எவ்வளவு சிரமம். ஆனால் இன்று வந்துவிட்டதே இணையம் எனும் தொலைத்தொடர்பு நண்பன் இவன் எந்நேரமும், எப்பொழுதும் செய்தியை அறிவித்துக் கொண்டே இருப்பான். “அகர வேகத்தில் செய்தியை அனுப்புவதன் மூலம் எனக்கு அவன் மீது அதிகளவு பற்றுண்டு என்று இணையத்தைப் பற்றி யாரைக் கேட்டாலும் இப்படித்தான் சொல்கிறார்கள். இவ் இணையமானது எவராலும் செய்யமுடியாத மனித சக்தியால் உருவாக்கப்பட்ட ஆனால் மனித செயலுக்கு அப்பாற்பட்ட பல அரிய சாதனைகளைச் செய்துள்ளது. தமிழை இன்று உயிருடன் இயக்குவதற்கு இவ் இணையமே காணப்படுகின்றது. மொழிவளர்ச்சி கூட தொழில் நுட்பத்திலா தங்கியிருக்கின்றது எனும் கேள்வி பலர் மனதில் ஏற்படுவது உண்டு. இது வீணான கேள்வியே என்றும் சாதகமான வரலாற்றையே நாம் பார்க்க வேண்டும். இணையமெனும் இறைசக்தி போன்ற இயந்திரசக்தி, இன்று உலகைத் தன்வசத்துள் ஆக்கிரமித்து கொண்டிருக்கிறது. எது எவ்வாறாயினும் தமிழர்கள் என்ற வகையிலே தமிழ் மொழியை வளர்த்து வருகின்ற இணையத்திற்கு நாம் நன்றி தெரிவிக்க வேண்டும்.

“வாழ்க தமிழ் இணையம், வளர்க தமிழ் மொழி”

மேற்கில் ஓர் உதயம்

பிரிவு 4 - சிறுகதை

செல்வன். கி. சீவப்பிரசாந்

தி/கி.கி.ச.ஸ்ரீகோனேல்வரா கிந்துக் கல்லூரி

“ஆற்றங்கரை ஓரத்திலே யாருமற்ற நேரத்திலே
வீற்றிருந்த மணல் பரப்பு வேதனையைக் கூட்டுதடி.
தேனாகப் பேசியதும் சிரித்து விளையாடியதும்
காற்றாகப் போனதடி பழங்கதை ஆனதடி

என்று வானொலியில் ஒலித்த அந்தப் பாடல் காற்றில் தவழ்ந்துவந்து காதுகளை வருடியது. அந்தக் கணம் மனதில் எத்தனை, எத்தனையோ குழப்பம். திடீரெனக் கண்கள் குளமாயின. ஆயிரக்கணக்கான கேள்விச் சாரல்கள் மனதை நனைத்தன. ஏதோ கூறவந்து தாளமிட்ட உதடுகள் மொழியிழந்து போயின. கையில் வைத்திருந்த உடல் ஒலிபெருக்கியைக் கீழே போட்டுவிட்டு, ஓடிச் சென்று மேசையில் படுத்தேன். அதுவரை அணையிட்டிருந்த கண்ணீர்க்குளம் கரைபுரண்டு ஓடியது. எத்தனையோ கேள்விச் சாரல்கள் மனதினை நனைத்துப், பின் மறைந்தன. எனது கண்கள் குளமாகியதன் காரணம் அந்தப்பாடலா? அல்லது இதுவரை காலமும் மனதில் முட்டிக்கொண்டிருந்த துன்பஅலைகளா? அல்லது இதுவரை காலமும் நான் கடந்துவந்த பாதையில் பதித்துவந்த இரத்தச் சுவடுகளா? என்னால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. இறுதியாக, அலைபாய்ந்த மனதினை ஒருவாறாக அமைதிப்படுத்தினேன். ஆம்! எனது கேள்விகளுக்கான விடை, என்னுடைய இரத்தச் சுவடுகளில்தான் பதிந்துள்ளது. விடைகாணத் துடிக்கும் மனதினைக், கடந்தகால நினைவுகளில், பதித்து வைத்த சுவடுகளில் கொண்டு சொல்கின்றேன். எனது நெஞ்சினை நெருஞ்சியாய் தைத்த நெருடல்களை, நினைவுகளை கடந்தகால நினைவுகளின்பால் இட்டுச்செல்கின்றேன் அன்று

“சுந்தரி, இந்த சோத்தையும், தேத்தண்ணியையும் கெதியா தம்பீட்ட குடுத்தனுப்பு நேரமாயிட்டு. இன்னும், மாடுமாதிரி உழைச்சாலும், கால்வயித்தக்கூடநிரப்புவது கஷ்டமாக்கிக்கு” என்று விதியை நினைத்து நொந்த வண்ணம் வயலுக்கு விரைந்தார். இந்தநிலையைப் பார்த்து என்ன செய்வது? உதவுவதா அல்லது அமைதிசூறுவதா என்றுகூட நினைத்துப்பார்க்க முடியாத வயது எனக்கு. அதிகாலை நான்கு மணிக்கு வயலுக்குச் செல்வார். இரவு எட்டு மணிக்கு கையில் கிடைத்ததை வீட்டுக்குக் கொண்டுவருவார். இவ்வாறு எமது குடும்பச்சக்கரம் குறைகளோடு சுழன்றது. “தம்பி ராசா! கெதியாஇத அப்பாட்ட குடுத்திட்டுவாவன். ஒண்ணும் சாப்பிடவும் இல்ல. வயலுக்குப் போய் என்னை செய்யிறாரோ தெரியல்ல. நாம இன்னும் அரைவயிறுகூட கழுவாமக் கிடக்கிறோம். முதலாளி வீட்ட போய் கெதியா விறகு வெட்டணும். அப்பவாவது பத்தோ, இருபது கையில் கிடைக்கும். சரி, நீ கொண்டே சாப்பாடக் குடுத்திட்டு, கெதியா முதலாளி வீட்டுக்கு வா. என்று சலித்துக் கொண்டார் எனது அம்மா.

அன்றொரு நாள், எனது மாமா எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தார். “இஞ்சபாரு சுந்தரி! நீ கொஞ்சமாவது யோசிக்கணும். நீ படிக்காம விட்டதோட, உன்ட பிள்ளையையும் படிக்காமையா வைக்கப் போறா? “ என்று எனது மாமா, எனது அம்மாவிடம் கேட்டார். “இங்க நம்மட வாழ்க்கையே பெரும்பாடு. அதுக்குள்ள இவனையும் படிக்கவச்சா நாம தெருவிலதான் நிக்கணும். எங்கட வயித்தக் கழுவவே காசு போதாது. அதுக்குள்ள

இவன்ட படிப்பு நல்லாத்தான் போகும்” என்று குடும்பத்தலைவியாக, எங்கள் குடும்பநிலையறிந்து எனது அம்மா கூறினார். ஆனால் பன்னிரண்டு வயது நிரம்பிய எனக்கு இதைப்பற்றி ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் எனது அப்பாவிடமிருந்து என்னைப் படிப்பித்து, நல்ல மனிதனாக்க வேண்டும் என்ற ஆசை நிரம்பவே இருந்தது. ஆனால் குடும்ப நிலையின் மத்தியில் அவருடைய ஆசையெல்லாம் ‘ஊமைகண்ட கனவு போல்’ உருவிழந்து போயின.

ஊரிலே ஆரம்பப்பள்ளிகள் சில இருந்தன. ஆனால் ஏழைச்சிறுவர்களாகிய எம்க்கு அங்கு செல்லும் நினைப்பு எட்டாக்கனியாகவே இருந்தது. பெரிய வீட்டுப் பிள்ளைகள் நகரிலே சென்று பெரிய பாடசாலையில் படித்தனர். இந்த நிலைகண்டு எனது தந்தைமட்டுமல்ல, எனது தாய்கூட ஏங்கிய நாட்களும் உண்டு. இந்த நிலைகண்டு வருந்தியவரும் இல்லை. வருத்தம் தீர்ப்பவர்களும் இல்லை.

நான்கு மாதங்கள் கழிந்தன. வயலில் அறுவடைக்காலம் வந்தது. எங்களுடைய முகங்களிலெல்லாம் ஒரே மகிழ்ச்சி. இனியாவது இந்த அவலநிலை மாறுமா என்ற ஒரு நம்பாசைதான். வயலில் அறுவடை ஆரம்பமானது. வேலைகள் மிகவிரைவாக நடந்தன. அறுவடையும் முடிந்தது. எமது துன்பங்களைக் களையவைக்கும் நாட்களை நாம் எண்ணிய நாட்கள் விதியின் விபரீதத்தை எதிர்பார்த்த தினங்களாயின. அந்த நாள் நெருங்கியது..... அதிகாலை எனது தந்தை மிக விரைவாகத் துயிலெழுந்து நெல்முடைகளை அடுக்கத் தொடங்கினார். ஒவ்வொரு முறையும் லொறியில் நெல்முடைகளை ஏற்றி மொத்தமாகச் சந்தையில் விற்ற பின்னர்தான் பணங்கிடைக்கும். அன்றும், எனது தந்தை நெல்முடைகளை வண்டியில் ஏற்றி விற்பனைக்காக அனுப்பினார். மாலை வேளை, திடீரென ஒரு செய்தி! நெல்முடைகளை ஏற்றிச் சென்ற வண்டி விபத்துக்குள்ளாகி அனைத்து முடைகளும் நாசமாகிவிட்டன. இதைக்கேட்ட தந்தை நெஞ்சைப்பிடித்த வண்ணம் நிலத்தில் விழுந்தார். நாம் கண்ட கனவுகள் கானல்நீரைப் போல் உருவற்றுப்போயின. விடயம் அறிந்த தந்தை நடைப்பிணமானார். பட்ட கஷ்டங்களுக்குக் கைமேல். பயன்கிடைக்கும் என நினைத்த நினைப்புகள் நீரில் கரைத்த சந்தனம் என காணாமல் போயின. மனமுடைந்து, மதியிழந்து மரணப்படுக்கையைத் தழுவினார் என தந்தை. படுக்கையில் படுத்தவண்ணம் என்னுடைய கைகளை இறுக்கப் பிடித்தவண்ணம் “தம்பி, ராசா! நான் கண்ட கனவெல்லாம் காத்தாப் போச்சு. இனியாவது நல்லகாலம் பிறக்கும் என்று கனவு கண்டன் எல்லாம் போச்சு. இனி என்னால ஒண்டுமே பண்ண முடியாது. என்ன நல்லாப் படிக்கவச்சு, கோட்டு சூட்டுப் போட்டு பெரிய டாக்குத்தரா ஆக்கணுமெண்டு கனவெல்லாம் கண்டன். ஆனா, அது நடக்குமோ தெரியல்ல. காலங்காலமா இருப்பில் துண்டக்கட்டி வாழ்ந்த வாழ்க்கை போதும். தேசத்தில் இறங்கி, மாடுமாதிரி உழைச்சு காலமெல்லாம் போதும்! இந்தக் கஷ்டமெல்லாம் என்னோட போகட்டும். நாளைக்கு நம்ம பரம்பரை தலைநிமிர்ந்து வாழவேணும். அது உன்னாலதான் முடியும். என்ட ஆசை போல நீ நல்லாப் படிக்கணும், பெரியவனா ஆகணும், பெரிய டாக்குத்தராகணும்! இது என்ட ஆசை..... இது என்ட ஆ.....சை.....” என்று கூறிய வண்ணம் உயிரிழந்தார். “அய்யோ! என்ட கடவுளே எங்களைக் கைவிட்டியே! நம்மட வாழ்க்கை நல்லா வருமெண்டு நினைச்சனே. எல்லாம் அழிஞ்சு போச்சுதே! கடவுளே, எங்களைக் காப்பாத்த மாட்டியா? என்று எனது அன்னை அழுத குரல் காதில் விஷக்காற்றாய் நுழைந்தது. அந்தக் குரல் காதுகளில் எதிரொலித்தது. அப்பாவின் இறுதிக்கடனை முடிக்கக்கூடக் காசில்லை. மகிழ்வென்றால், நம்மோடு ஒன்று சேர்ந்த சொந்தங்கள், பிரிவென்றவுடன் எங்களைப் பார்க்கவுமில்லை. இறுதிக்கடனைச் செய்யப் பணம் கேட்டதும், கைகளை விரித்துவிட்டனர். ஆம்! அப்போது எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வந்தது. விதியின் கைகளில் விளையாட்டு பொம்மைகளாகிய அவர்கள், விதியை

வென்று வருவது என்பது சாத்தியமற்றது. ஏதோ, கையில் கிடந்த பணத்தைச் சேர்த்து, பாத்திரப்பண்டங்களை விற்றுச் சொற்பப் பணம் சேர்த்து இறுதிக்கடனை முடித்துவிட்டு வேற்றார் திரும்பினோம்.

அங்கும், அப்பாவின் நினைவுகள் கண்முன் தோன்றின. அந்த சோகக்குரல், எதிர்பார்ப்புக் குரல் என் காதுகளில் எதிரொலித்தது. மாமாவின் உதவியுடன் நகர்ப்புறப் பாடசாலையில் சேர்ந்து சாதாரணதரக் கல்வியைக் கற்றேன். இரண்டு ஆண்டுகள் உருண்டோடின. சாதாரணதரப் படிப்பு முடித்துப் பரீட்சை எழுதினேன். ஆனால், முடிவுகள் திருப்தியளிக்கவில்லை. அதே, வைராக்கியத்தோடு உயர்தரக் கல்வியைத் தொடர்ந்தேன்.

ஒவ்வொரு நாளும் என்னுடைய இலட்சியப் பாதையின் மைல் கல்லை நோக்கி நகர்ந்தன. படிக்க ஆரம்பித்து புத்தகங்களை எடுத்ததும் கண்முன்னே தந்தையின் வதனம் நிலுலாடியது. கண்களை மூடினால் கண்ணீர்த்துளிகளின் வழியே அவரின் வதனம். துன்பத்தின் மத்தியில் ஒரு ஊரில் என் அன்னை ஒருபுறம், என்னுடைய இலட்சியப் பாதை ஒருபுறம். இருதலைக் கொள்ளி ஏறும்பு போலானது எனது நிலை. காலச்சக்கரம் கண்களை மூடிக்கொண்டு சுழன்றது. உயர்தரப் பரீட்சையும் நெருங்கியது. பரீட்சையை மிகச் சிறப்பாக எழுதினேன். ஆனாலும், மனதில் ஒரு சஞ்சலம் நினைவுகளில், எண்ணங்களில் ஒரு தடுமாற்றம். என்னுடைய இலட்சியப் பாதையின் முன்னேற்றத்தைத் தீர்மானிக்கும் பரீட்சை இது. மாமாவின் உதவி பெருந்துணையானது.

அன்று, பாடசாலை அறிவித்தல் பலகையில் ஒரே கூட்டம். விசாரித்துப் பார்த்தால் பரீட்சை முடிவுகள் வெளியாகிவிட்டன. இதயம் வேகமாக அடிக்கத் தொடங்கியது. கண்களின் இமைகள் இமைக்க மறுத்தன. மனதில் ஒரே சஞ்சலம். ஆனால், என்னுடைய இலட்சியத்தை நினைத்து ஒரு வைராக்கியம். ஆங்காங்கே எழுந்த அழுகைக் குரல்களும், பரீட்சையில் தோற்றுவிட்டோமே என்று பாடசாலை ஓரங்களில் காணப்பட்ட மாணவர்களும், பாடசாலையை விட்டு விலகிச் சென்ற மாணவரின் காட்சிகளும் மனதில் எஞ்சியிருந்த வைராக்கியத்தையும் உறிஞ்சிவிட்ட..... மெல்ல, மெல்ல அடியெடுத்து வைத்து அறிவித்தல் பலகையை நெருங்கினேன். மாணவர்களை விலக்கிக் கொண்டு முடிவுகளை நோக்கினேன் என் கண்களை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. மூன்று பாடங்களிலும் அதியுயர் சித்தி. மனதில் ஏற்பட்ட மகிழ்விற்கு எல்லையே இல்லை. கண்களிலிருந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியது. ஓடிச்சென்று வீட்டையடைந்தேன். சுந்தரங்களை இழந்து முகம்வாடிய சுந்தரியாக நின்று அம்மாவைக் கட்டியணைத்து அழுதேன். கவலைதோய்ந்த முகத்தில் மலர்ந்த புன்னகை என்மனதைக் குளிர்த்தியது.

பல்கலைக்கழகம் சென்று நான்காண்டுகள் படித்து முடித்து வைத்தியனாக வெளியேறினேன். ஆனாலும் மனதில் கவலை. தந்தையை இழந்து விட்டோமே என்று. அதை நினைக்கையில் ஆயிரம் மின்னல்கள் மனதில் கோலமிட்டன. என் முதுகுத் தண்டில் மின்னல் வெட்டியது. இந்த நிலையில் நான் என் இலட்சியங்களை, கனவுகளை முறியடித்துவிட்டேன். என் தந்தையின் மறைவில் எனக்குருவான இந்த வசந்த வாழ்க்கை என்றுமே மேற்கில் ஓர் உதயம்தான் மேற்கில் ஓர் உதயம்தான்

* நன்றி *

தூருமோ தூக்கு மேடை!

பிரிவு 5 - சிறுகதை

செல்வன். சி. ஆரணியன்

தி/கி. கி. ச. ஸ்ரீகோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி

அந்திப்பொழுது! மாலை மயங்க, நண்பன் வருகைக்காய் விசும்பில் மஞ்சம் பரப்பி ஆதவனவன் ஆழ்கடலின் கண் ஆறுதலாய் அமிழ்கின்றான். சில விநாடிகள், ஆதவன் தன் அழகு ஜொலிப்பு தானும் பெற்று ஆழ்கடல் அன்னையவள் அலைக்கரம் நீட்டி வலைஞர்களின் வருகையை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்க, விண்ணிலோர் ஓடமும், வெள்ளிச் சிறுமீன்களும் விரைந்தோடித் தவழ்ந்து, இன்றும் முந்திவிட்டன. இன்னும் வலைஞர்கள் வருகை காணோம்!

இனிதே நிகழும் இவ்வளவும் மறந்து, ஒரு ஜீவன் கடற்கரை மணலின் கண்ணிருந்து ஓர் புறமாய் ஓர்பார்வையொன்று வீசிக்கொண்டிருந்தது. மண்டிக்கிடந்த இருளின் மத்தியில் இருகாட்டில் ஓர் ஜோதி கொளுந்து விட்டு எரிந்துகொண்டிருந்தது. அக்கினிதேவன் தன் தீக்கரங்கள் நீட்டி, நன்றாய்க் காய்ந்து கட்டையாகிக் கிடக்கும் வீரை விறகுகளை வேகவைத்து வேட்டையாடிக் கொண்டிருந்தான். வீரைகளுடன் ஐக்கியமாகி ஓர் மா மனிதமும் அங்கே வெந்து கொண்டிருந்தது.

இவ்வளவு நேரமாய் இதையே வெறித்துக் கொண்டிருந்த அந்த ஜீவன் விழி இப்போதுதான் இமை முடி ஒரு துளி விழி நீர் சிந்துகிறது. கன்னம் வழிந்தோடிக் கல் நெஞ்சனவன் கடுஞ்சொல் நாக்கில் மெல்லத் தலைவிரித்து விழிநீர் உப்புக் கரிக்க, கடலலையொன்று மெல்ல அவன் கால்தடவி ஓடிச்செல்ல அவன் நினைவுகளும்.... அதோ, அந்தக் கடலலையுடன் பின்னோக்கிச் செல்கின்றன.

“அம்மா! அஞ்சரைக்கு நான் அவசரமாப் போகோணும் கெதியாத் தேத்தண்ணியத் தாறியா? இல்லாட்டி நான் போகட்டா?”

“டேய்! சுகந்தன் எங்க போறாய்? எத்தின மணிக்கு வீட்ட வருவாய்?”

“அம்மா அது உனக்குத் தேவையில்லாத விஷயம். நான் எப்பவும் எங்கவும் போவன். நான் எங்க போறென்னெடெல்லாம் உனக்குத் தெரியத் தேவையில்ல. இப்பிடியெல்லாம் கேட்டா ஒண்டு இந்த வீட்ட நீயிருக்கோணும்; இல்லாட்டி நானிருக்கோணும்; சுமமா வாய வச்சிட்டு இரவுக்குச் சமைக்கிற வழியப் பாரு, வந்து பாப்பன். வந்த உடனே சாப்பாடு இல்லாட்டி எல்லாத்தயும் எடுத்து உடச்சுப் போட்டுத்தான் மிச்ச வேல பாப்பன்.”

என்று பொரிந்து விட்டு சுகந்தன் வீட்டைவிட்டு வெளியேறினான். வழமை போலவே சைக்கிள் உடைக்கும் சத்தங்களும், வாசற்கதவு உதைக்கப்படும் சத்தங்களும் அவன் கர்வம் பறைசாற்றிக் கேட்கவே செய்தன.

இதையும் மீறி ஓர் ஒலி கேட்கும். அடுக்களைக்குள் அழுகுரல். வேறு யார்? பிள்ளை மனம் கல்லென்றால் பெற்ற மனம்.....?

“யார் இந்த சுகந்தன்? ஏன் இவன் இப்பிடி?”

ஆரம்பத்தில் நானும் அறியவில்லைத்தான். அறியாமைகள் அகற்றப்படுவதுமுண்டு. பாடசாலையில் முதலாம் ஆண்டு தொடங்கி ஏழாம் ஆண்டு வரை சுகந்தன் அமைதியான, அடக்கமான, அறிவான, ஒழுக்கமுள்ள நல் மாணாக்கன்தான். ஏழாம் ஆண்டு வரை நேர்கோட்டிலேயே பயணித்துக் கொண்டிருந்த அவன் வாழ்க்கை எட்டாம் ஆண்டில் எதிர்பாராது ஓர் வளைவைச் சந்தித்தது. புதிய நண்பர்களாய்த் தம்மைச் சுகந்தனிடம் ஒரு சிலர் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டனர். நல்லவர்களாகவா? மஹும்.....

“ஓட்டுண்ணிகள் ஒருபோதும் நோக்கமின்றி ஓட்டிக் கொள்வதில்லை.

சுகந்தனிடம் கொஞ்சம் பணம் புரள்வது என்னவோ உண்மைதான். அதற்காகவா அவனுடன் சகவாசம்? என்ன கேள்வியிது, யதார்த்தத்தில் என்றும், ‘காய்த்த மரத்திற்குத்தான் கல்லெறியே ஒழிய, ஒருபோதும் காய்ந்த மரத்துக்காய் இருக்கப் போவதில்லை கல்லெறிகள்!

நாளடைவில் அத்தீய நட்பு சுகந்தனுக்குத் தித்தித்துக் கொண்டே சென்றது. பணம் ஒரு போதும் மரத்தில் காய்ப்பதில்லை. காசு கைவிட்டுக் கரைந்து செல்ல, களவு புதிதாய் சுகந்தனுக்கு ஒட்டிக்கொண்டது.

இரவு ஒன்பதரை மணி! ஒதுக்குப்புறமான அந்த ஒழுங்கையில் திடீரெனத் தெரு நாய்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஊளையிடத் தொடங்கின.

ஓர் உருவம் வேகமாய் ஓடிவந்து கொண்டிருந்தது. “டேய் ஓடாதா! நில்லு நீ நிக்காட்டி கூட வேண்டி வரும். மரியாதையா நீயே நில்லு, நானாய்ப் பிடித்தால் உனக்குக் கரைச்சல்”

அவ் உருவத்தின் முன்னே கையில் ஏதோ ஒன்று லேசாய் மினுங்க, ஒருவன் தலைதெறிக்க ஓடிக்கொண்டிருந்தான். அந்த ஒருவன் வேறு யாரும்ல்ல, சுகந்தன்தான். அவனுக்கெனவே இருந்தது போல் ஒரு கல் கால் இடற சுகந்தன் சுருண்டு போய் விழுந்தான். துரத்தியவன் சுகந்தனைப் பிடித்துக் கொண்டான். காவல்துறையிடம் அகப்பட்டால் அங்கே கம்பிதான் தஞ்சம்.

“என் மகனா? சுகந்தனா? அவன் அப்படியெல்லாம் செய்திருக்கமாட்டான்! நீ வேற யாரையோ சொல்றாய்!” என்று சேதி சொன்ன சுந்தரத்திடம் சுகந்தனின் அப்பா மனது படபடக்கக் கேட்டார்.

“சீ, நான் என்ன மொக்கனா? சும்மா சொல்றதுக்கு, நல்லா தெரிஞ்சதத்தான் சொல்றன்” சுந்தரம் கூற.....

வேகமாய் சென்று காவல் நிலையம் அடைந்தார் சுந்தரத்துடன் சுகந்தனின் அப்பா.

“ஐயா! உங்கட மகனா இவன்? இரவையில் நகைக்கடையை உடைச்சு இரண்டு சங்கிலி களவெடுத்திருக்கிறான். இவன் மட்டுமில்ல, இவனோட வேற நாலஞ்சு பேரும் நிண்டவங்கள். அவங்கள் ஓடிட்டாங்கள். கடைசியில் இவன்தான் பிடிபட்டவன்.

அதிகாரியிடம் சுகந்தனின் அப்பா எவ்வளவோ கெஞ்சினார். என்னதான் இருப்பினும் பதில்

“எல்லாத்தையும் நாளைக்கு நீதிமன்றம்தான் முடிவுபண்ணும்.”

எவ்வளவோ கடினப்பட்டு ஏகப்பட்டவர்களின் காலில் விழுந்து கெஞ்சிக் கூத்தாடி ஒரு மாதிரி ஐயாயிரம் ரூபாய் பிணையில் சுகந்தனை அவன் அப்பா வெளியில் கொண்டு வந்து விட்டார்.

“சுகந்தன், இந்த அப்பாட நிலைமையைக் கொஞ்சமாவது புரிஞ்சு கொள்ளுடா. நீ வளர்ந்த பிள்ளை. உனக்கு அடிச்சி ஏசித் திருத்தப் போனா அது எனக்கு மரியாதை இல்ல, உனக்கும் மரியாதை இல்ல. ஊருக்குள்ள இப்ப என்னைப் பற்றியும், உன்ர அம்மாவப் பற்றியும் என்ன கதைக்கிறாங்கள் தெரியுமா? நீ செய்யிற பிழையெல்லாம் உன்னை விட எங்களைத்தான் தாக்கும். நீ நல்ல பிள்ளையாய் இருந்தால் எங்களுக்கும் உனக்கும் பெருமை. நீ ஏழாம் ஆண்டு வரைக்கும் நல்லாத்தானே இருந்தனீ. அதுக்குப் பிறகு உனக்கு என்ன நடந்தது? நீ சேர்ற ஆக்கள் சரியில்லன்னு எவ்வளவோ சொல்லியும் நீ கேக்கல்ல. நேற்றும் நீ பிடிபட்டாக் காணுமெண்டு விட்டிட்டு ஓடிட்டாங்கள். ஒருக்காலும் நல்ல நண்பன் இப்படி இருக்கமாட்டான் தெரிந்து கொள்.”

வெளிவருவதற்காய் இனி ஒன்றுமில்லையென வார்த்தைகளும், கண்ணீரும் இடையில் தடுமாறி நின்றன.

நாட்கள் வேகமாய் நகர்ந்தனவேயன்றி சுகந்தன் வாழ்வில் நல்லனவாய் நகரவில்லை. கடந்து சென்ற காலச்சக்கரத்துள் உயர்தரப் பரீட்சையும் உருண் டோடியிருந்தது.

முடிவுகள் வெளிவர மூன்றே மூன்று நாட்கள்தான் இருந்தன. நல்ல முடிவுகளுள் ஒன்றாய் சுகந்தனின் முடிவும் எதிர்பார்ப்புகளுடன் காத்திருந்தது.

ஆனால்.....சுகந்தன்! அப்பாவின் சட்டைப் பையை துழாவி மெல்ல ஓர் மயிலெடுத்து.....

அவனின் நண்பர்களுடன் இன்று கொண்டாட்டமாம். மயில் பறந்தோடி விரலிடுக் கில் ஓர் குச்சியாயும், உள்ளங்கை அரவணைப்பில் ஓர் குவளையாயும் திரும்பி வந்திருந்தது. அப்படியானால் சுகந்தன் இன்னும் திருந்தவில்லையா?

“சாக்கடைக்குள் ஒரு துளி தேன் சிந்திக் கலப்பதால், தேன் கெடுமேயொழிய சாக்கடை தூய்மையாகப் போவதில்லை”

சுகந்தன் திருந்தியிருப்பான் என்று நினைக்கின்றீர்களா?

இணையத்தளம் பரீட்சை முடிவுகளை விரைவாய் இறுக்கிக் கொண்டிருந்தது. சுகந்தனின் அப்பா பதட்டமாய் அங்குமிங்கும் ஓடி ஒரு விதமாய் ஓர் இடம்பிடித்து சுட்டெண் கொடுத்தார்.

“ஐயா! ஒண்டுல கூட சித்தியில்ல!”

“சீச்சீ அப்படி இருக்காது! ஏதும் பிழை இருக்கும் திரும்பிப் பார்.”

“இல்லை ஐயா ஒன்றும் சித்தியில்ல”

“திருப்பி, திருப்பி” என்று பலமுறை திருப்பியும், திருப்பித் திருப்பி ஒரே பதில் தான் கிடைத்தது. இதுதான் உண்மை என்று உணர சுகந்தனின் அப்பாவிற்கு நீண்ட நேரம் பிடித்தது. தன் மகனின் எதிர்காலம் இப்படியாகிவிட்டதே! என்று இடிந்து போய் வீடு வந்து சேர்ந்தார் சுகந்தனின் அப்பா.

இரண்டு நாட்களாய் சுகந்தனைக் காணோம்! எங்கெல்லாமோ தேடியும் ஒரு பதிலுமில்லை.

மெல்ல மெல்ல ஊருக்குள் ஒரு புது விடயம் ஆயினும் நிஜ விடயம் பரவத் தொடங்கியது.

“இவன் சுகந்தன் சரியான மோசமாமோ! குடி, சிகரெட், களவு எண்டு, திருந்திட்டான் எண்டு நினைச்சா அவன் திருந்தவுமில்லை. இப்ப வேறெதோ பழக்கமும் இருக்குதாமே!”

“உனக்கு இதுமட்டும்தானா தெரியும்? சுகந்தன் இரண்டு நாளைக்கு முதல் ஏதோ பழைய பிரச்சினையில் யாரையோ அடிச்சிக் கொண்டுட்டானாமே! இது தெரியாதா உனக்கு?”

முடக்கூடிய ஒரே ஒரு வாய் உலைவாய்தான். ஊர் வாய்.....”

கடைக்காரன், கடன்காரன், பக்கத்து வீட்டுக்காரன், வாடகை வீட்டுக்காரன் எவனும் விட்டுவைக்கவில்லை. எல்லார் வாயும் இவ்விடயத்தை இஷ்டத்திற்குச் சப்பித் துப்பிக் கொண்டிருக்க இவ்வளவும் ஒருங்கே சேர்த்து சுகந்தனின் அப்பா காதில் நாராசமாய் இறுக்கியது.

“இரண்டு தடவை தப்பினால் நீ உயிர்வாழ்ந்து விடுவாயா? முன்றாவது தடவையாய் நிற்கிறேன் முடிந்தால் தடுத்துப்பார். இனி நீ உயிர் வாழ்ந்து என்ன பயன்?” என்றவாறு இதயம் தன் இயக்கம் நிறுத்தி சுகந்தனின் அப்பா உடல் இருக்க....

“என்ன்.....ங்.....க.....!”

இருபது வருடமாய் ஒரே நெற்றியில் அஸ்தமிக்காது நின்ற ஒரே செஞ்சூரியன் சுகந்தனின் அம்மா நெற்றியில் அஸ்தமித்து விட்டது. இனி அதற்கோர் உதயமில்லை. மல்லிகை வாசனையிழுந்து, கருங்குழல் நீங்கி சேலைக்குத் தன்னிறம் சமர்ப்பித்துக் கீழே விழுந்து சுருள்கிறது.

“இப்படியும் ஒருபிள்ளை!”

“இறுதியிலும் அப்பாவுக்கு ஈமக்கடன் செய்யவராவிட்டால்.....!”

ஊருக்குள் இப்படிப் பல கதைகள், இறுதியாய்த் தனது நீண்டநாள் நண்பன் வைத்த அக்கினியில் சுகந்தனின் அப்பா உடல் தகனமாகத் தொடங்கியது.

தலைமறைவாயிருந்தவனுக்கு இவையெல்லாம் உடனே தெரிந்திருக்க நியாயமில்லை. இருளில் பதுங்கி வந்து பார்த்தாலும் நாளை சுகந்தன் நிச்சமாய் கம்பிகளின் பின் சிறைப்படுவான். என்றும் போல் அவன் நண்பர்கள் தப்பித்திருந்தனர். இனி உணர்ந்து என்ன பயன்?

அக்கினி மெல்ல அடங்கி செம்மையாய் தணல் தகித்துக் கொண்டிருந்தது. தனியே தனலுக்கு விடை கொடுத்து மெல்லச் சாம்பல் படர்ந்து கொண்டிருந்தது. காற்றின் விசையில் சாம்பல் பறந்து சுகந்தன் உடல் தழுவுகிறது.

“இனிசாம்பல் பேசுமோ! அன்றி

தூக்கு மேடைதான் தூர்ந்து போகுமோ!”

முற்றும்.

உண்மை உறங்காது

பிரிவு 4 - குறுநாடகம்

செல்வன். முகைதீன் முகமட் ஹல்மி.

தி.அல்-மின்ஹாஜ் மு.ம. வித்தியாலயம்.

[அந்தக் கிராமம் அழகிய ஒரு கிராமம். உலகிலே வரட்சி ஏற்பட்டாலும் தண்ணீர் பீரிட்டு எழக்கூடிய பூஞ்சோலை வனமாகக் காணப்பட்டது. அங்கே வேலாயுதம் என்ற ஒரு சாமானியன் வாழ்ந்து வந்தான். அந்தக் கிராமத்தில் வாழும் மக்களின் தொழில் விவசாயமே. இந்த வேலாயுதமும் இந்தத் தொழிலையே மேற்கொண்டு வந்தான்.

வேலாயுதத்திற்கு கமல் என்ற ஒரு மகன் இருந்தான். அவன் மிகவும் அழகானவன். அவன் தரம் 13இல் கல்விகற்றுக் கொண்டிருக்கின்றான். அவன் மிகுந்த திறமைசாலி இருந்தாலும் என்ன செய்வது... அவன் ஒரு ஏழைச்சாமானியனின் மகன் என்பதால் அவனுடைய பேச்சுக்கள் பாடசாலையில் எடுபடுவதில்லை. அவனுக்கு தாயுமில்லை. அவனுக்குப் பத்து வயது இருக்கும் போதே தாய் பொன்னம்மா இறந்துவிட்டாள். அவனுக்கு தவணைப் பரீட்சை நெருங்கிக் கொண்டு இருப்பதால் பாடசாலையில் பரீட்சைக் கட்டணம் அறவிடுகின்றார்கள்.]

காட்சி - 01

இடம் : வேலாயுதத்தின் வீடு.
நேரம் : காலை வேளை 7.00மணி இருக்கும்.
பாத்திரங்கள் : வேலாயுதம், கமல், அயல்வீட்டுக்கார சண்முகம்.

[சூரியன் தனது பிரகாசமான ஒளிக்கதிர்களை இவ்வையத்தினுள்ளே பரப்புகின்ற வேளையில் கமலன் தாய் இல்லாதபடியினால் தனது வேலைகள் யாவற்றையும் செவ்வனே முடித்துவிட்டு, அப்பாவையும் எழுப்பிவிட்டு தனது ஆடைகளை அணிந்து கொண்டு அப்பா நிற்கும் கிணற்றடிக்குச் செல்கின்றான்.]

கமல் :- அப்பா.....இன்றைக்குப் பரீட்சைக் காசு கட்டுற கடைசி நாள் இண்டைக்கு எப்படியாவது கட்டிவிட வேண்டும். இல்லாட்டி வீட்டுக்கு அனுப்பிடுவா எங்கட டீச்சர். பிறகு பாடசாலைக்கு போகமுடியாது (என்றான்.)

அப்பா :- நம்மட நிலைதாண்டா ஒனக்குத் தெரியுமே இருந்தும் நீயா இப்படிக்கேட்கின்றாய்? (என சோகமாகக் கூறினார். இதனை அந்த வீட்டின் வழியே சென்று கொண்டிருந்த அயல்வீட்டுக்கார சண்முகம் கேட்டுக் கொண்டு அதிலேயே நின்று கொண்டிருக்கின்றார்.)

கமல்:- இல்ல அப்பா! இந்த நிலைமையில் ஒங்களிட்டு கேக்கிறது எனக்கும் கஸ்டமாய்த்தான் இருக்கிறது. (என்று கூறிவிட்டு கண்களைக்

கசக்குகின்றான். தனது தந்தையைக் கட்டித்தழுவி) இறைவன் ஏன்? எங்கள் இப்படிப் படைச்சானோ தெரியல்ல (என்று புலம்பி அழுகின்றான்.)

அப்பா:- அழாதையடா அது எங்களது தலைவிதி என்ன செய்வது? (என்றான்.)

சண்முகம்:- (இருவருக்கும் அருகில் வந்து) நீங்கள் கதைத்துக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்டேன். எனக்கும் மனது கேக்கயில்லை. அதுசரி கமல் எவ்வளவு காசு கட்டவேணும் (என்று கேட்டார்.)

கமல்:- (மென்மையான குரலில்) 50 ரூபா (என்று கூறினான்.)

சண்முகம்:- (தனது முடிச்சினை அவிழ்த்து) இந்தாப்பா, இதைக் கொண்டு போய் கட்டு (என்று 50 ரூபாவைக் கொடுத்து அனுப்புகின்றார். அதனை வாங்கிக்கொண்டு அவசர அவசரமாக கமல் பாடசாலைக்குச் செல்கின்றான்.)

காட்சி - 02

இடம் : பாடசாலையில் கமல் படிக்கும் வகுப்பறை

நேரம் : நேரம் மு.ப.11.00மணி இருக்கும்.

பாத்திரங்கள் : கமல், நண்பன் விமல், (ஒருவன்) சுரேஸ், அவனின் நண்பன் (மற்றவன்) வகுப்பு ஆசிரியை.

[கமலும், விமலும் நல்ல நண்பர்கள்]

சுரேஸ்:- கமல் வருகின்றான். இன்று எப்படியாவது பரீட்சைக் காசு கொண்டு வருவான். அவனை எப்படியாவது மாட்டிவிட வேண்டும் (என்றான். அதற்கு.....)

மற்றவன்:- அவன் பாவமடா எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டு இந்தப் பணத்தினைப் பெற்று வந்திருப்பான். (என்று கூறும்போதே.....)

சுரேஸ்:- அவன் எப்படிக் கொண்டு வந்திருந்தாலும் பரவாயில்லை. அவனை எப்படியாவது கள்ளப் பெயர் காட்டி அனைவரினதும் கோபப் பார்வைகளைச் சம்பாதிக்க வைப்பேன். (என்றான் அப்பொழுது கமலும் வகுப்பில் வந்து இருக்கின்றான். வகுப்பிற்கு வகுப்பு ஆசிரியையும் வருகின்றார். எல்லோரும் வணக்கம் தெரிவிக்கின்றனர். ஆசிரியையும், பதிலுக்கு வணக்கம் கூறிவிட்டு)

ஆசிரியை:- பரீட்சை காசு கொண்டு வந்தால் தரவும் (என்றார் அப்போது சுரேஸ் எழுந்து)

சுரேஸ் :- டீச்சர் நான் பரீட்சைக் காசு கொண்டு வந்தேன். எனது காசு 50 ரூபா துலைந்துவிட்டது. எனது புத்தகத்தினுள் வைத்திருந்தேன். அதை எடுத்துவிட்டான். (என்று கூறினான்.)

கமல் :- இல்லை டீச்சர் இவன் பொய் சொல்கிறான். இவன் என்னிடம் அப்படி ஏதும் தரவில்லை. (என்றான். கமலின் மேசையினிலே சுரேஸ் முன்பே புத்தகத்தைக் கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டான்.)

சுரேஸ்:- பொய் என்றால் அவனது மேசையிலே பாருங்கள். எனது புத்தகம் இருக்கா? இல்லையா? ஏன்று (ஆசிரியர் கமலின் மேசை அருகினில் சென்று பார்க்கின்றார். புத்தகம் இருக்கிறது.)

விமல்:- டீச்சர் இது யாரோ செய்த சதி நீங்க நம்பாதீங்க (என்றான்.)

டீச்சர்:- அவன் ஒனக்கு என்ன 250/= தருவானென்று சொன்னானா?(எனக் கோபத்துடன் சொன்னார்) பின் அதிபரின் காரியாலயத்திற்கு அவனைப் பற்றிப் புகார் கொடுக்கப் போவதாகவும், கூறிவிட்டுச் சென்றார்)

காட்சி - 03

இடம் : அதிபர் காரியாலயம்.
நேரம் : பி.ப.12.30மணி
பாத்திரங்கள் : அதிபர், உப அதிபர், கமல், வகுப்பு ஆசிரியை

- வ.ஆசிரியை:- (காரியாலயக் கதவைத் தட்டி) “எக்ஸ்கியூஸ்மி”
(என்று கூறிவிட்டு நாற்காலியில் சென்று அமர்கிறார்.)
- அதிபர்:- என்ன விசயம் டீச்சர்? (என்றார்)
- வ.ஆசிரியர்:- ஒண்டுமில்ல சேர் என்ட வகுப்புல கமல் என்ற ஒரு பொடியன் படிக்கிறான். அவன்.....(என இழுக்கிறார்)
- உப.அதிபர்:- அவனுக்கு என்ன டீச்சர்?
- வ.ஆசிரியர்:- அவன் சுரேஸ் என்ற ஒரு பொடியன்ட 50ரூபாவைக் களவெடுத்து விட்டான். அவனுக்குச் சரியான தண்டனை கொடுத்தால்தான் சரிவரும். அப்பதான் அதை மாதிரி இன்னொரு விசயம் நடக்காது சேர் (எனக் கம்பீரமான குரலில் உரத்துக் கூறினார்)
- உப.அதிபர்:- ஓம் சேர் நல்ல தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் (என்றார்)
- அதிபர் :- நாளைக் காலை எசம்பிளியின் பின் பூனிஸ்மென்ட் கொடுப்போம் (என்றார்)

காட்சி - 04

இடம் : பாடசாலை முன்றலில்
நேரம் : காலை 8.30மணி
பாத்திரங்கள் : அதிபர், ஆசிரியர்.

(காலைப் பிரார்த்தனைகள் முடிந்ததன் பின்பு, அதிபர் கம்பீரமாக கையினில் மிகநீண்ட, தடித்த மூங்கில் பிரம்போடு வருகிறார். ஒலிபெருக்கியின் அருகில் செல்கிறார்.)

- அதிபர்:- அனைவருக்கும் காலை வந்தனம். எமது பாடசாலையில் தரம் 13ல் ஒரு சம்பவம் இடம்பெற்றுள்ளது(என்று நடந்த விடயத்தைக் கூறினார். கமலின் வகுப்பு ஆசிரியை மேடைக்கு விரைந்து வந்து அதிபருக்கு அருகில் சென்று இரகசியமாக நடந்த உண்மைகளைக் கூறி இவ்வாறு பொய் கூறியவரே தனது குற்றத்தை ஒப்புக் கொண்டார், அவருக்கு தண்டனை வழங்குமாறு கூறப்பட்டது.) பின் அதிபரால் தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

எனவே “உண்மை உறங்காது” விழித்துக் கொண்டது

வஞ்சகம் வாழ்வதில்லை

பிர்வு 5 - குறுநாடகம்

செல்வீ. ஹலன் நார்ஜஹான்.

தி/அல்-மீன்ஹாஜ் மு.ம. வீக்தியாலயம்.

நாடகத்தில் தோன்றும் கதாப்பாத்திரங்கள் :-

- முருகேசு : குடும்பத்தலைவர்
- காந்திமதி : குடும்பத்தலைவி
- சுதன், சுமதி : முருகேசின் வாரிசுகள்
- பாலு, சேகர் : சுதனின் வகுப்புத்தோழர்கள்
- ராதை : சுமதியின் தோழி, பாலுவின் தங்கை
- சாந்தனா : பாலு, ராதையின் தாய்

களம் - 1

கூடம் : முருகேசனது வீடு.

- உரை :- வீடே அமைதியாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. முருகேசு நாற்காலியில் அமர்ந்தவாறு பத்திரிகையை நோட்டமிடுகிறார். மனைவி காந்திமதியே அன்றைய உணவுத் தேவைக்கான வேலைகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார். சுதனோ எதையோ பரபரப்பாகத் தேடிக்கொண்டிருந்தவாறே
- சுதன் :- அம்மா என்ட புதுப்புத்தகத்தைக் காணல நீங்க எடுத்தனீங்களா?
- காந்திமதி :- (நக்கலாக) ஆ.. நான்தான் படிக்க எடுத்தன்.
- சுதன் :- என்னம்மா? நான் அவசரமா தேடிக்கொண்டிருக்கேன் நீங்க ஜோக் அடிக்கிறீங்க?
- காந்திமதி :- டேய்.. எங்கேயாவது வைக்கிறது பின்ன அதக் காணல இதக் காணல்லண்டு என்ட உசிர எடுக்கிறீங்க ரெண்டு பேரும்.
- முருகேசு :- என்ன காந்தி இது? இப்ப அவன் என்னத்தக் கேட்டான் என்று வாய் கிழியப் பேசறாய்?
- காந்திமதி :- (சிறுகோபத்துடன்) ஆமா. பிள்ளைகளை ஒரு வார்த்தை சொல்லிப் பேசக்கூடாதே உங்களுக்கு! உடனே சுள்ளென்று ஏறிடுமே..கோபம்
- முருகேசு :- சரி..சரி..சும்மா கண்ணக் கசக்காத(மகனின் பக்கம் திரும்பி) என்ன புத்தகம் அது?
- சுதன் :- அதுப்பா...
- முருகேசு :- என்ன ஒரு மாதியா இழுக்கறீங்க..
- சுதன் :- ஒன்றுமில்லப்பா நேத்து வாங்கித்தந்தனீங்களே அந்த புத்தகம் தான்
- முருகேசு :- அதுக்குள்ள தொலைச்சாச்சா? முன்னேயெல்லாம் ஏதும் வாங்கிக் கொடுத்தா பத்திரமா ஒரு மாசமாவது அண்ணன் தங்கச்சி ரெண்டு பேரும் வச்சிருப்பீங்க... ஆனா
- சுதன் :- (இடையில் குறுக்கிட்டவாறே) இல்லப்பா புத்தகத்துக்கு கவர் போடணும்னு இந்த மேசை மேலதான் வச்சிட்டுப் போனான். அதுக்குள்ள காணல்ல எல்லாம் அவதான் எடுத்திருப்பா... வரட்டும் இன்டைக்கு.
- முருகேசு :- யாரு?
- சுதன் :- உங்கட செல்ல மகள்தான். அந்தப் பிசாசு தான் எங்கேயும் ஒளிச்சு வச்சிருக்கும் (முருகேசு ஏதோ சொல்ல வாயெடுக்கிறார்)

காந்திமதி :- (கோபமாக) டேய் சுதன் பல்ல உடச்சுப் போடுவன். சின்னப்பிள்ளையப் போய் பேய் பிசாசுண்டுட்டு

உரை :- மீண்டும் வீடு அமைதியாகிறது. சுதன் கண்கலங்கியவாறே புத்தகத்தைத் தேடுகின்றான். தீரென இடிச்சத்தம் காதைப் பிளக்க மின்னல் வெட்டுகிறது. மழைதூறத்தொடங்கியது.

காந்திமதி :- (வெளியே வந்து எட்டிப்பார்த்தவாறு) ஏங்க மழை வேறு பெய்யுது. இன்னும் சுமதியக் காணல்ல. ஒருக்காப் போய்ப் பாத்துட்டு வாறீங்களா?

சுதன் :- (கோபங்கலந்த நக்கலாக) ஏன்? மஹாராணி நனைஞ்சிடுவாங்களாக்கும்.

முருகேசு :- சும்மா போடா! நீ சொன்னாலும் சொல்லாட்டியும் அவ இந்த வீட்டு மகாராணிதான்

சுதன் :- (ஆச்சரியமாக) என்ன?

காந்திமதி :- நீ கூடத்தான்.

சுதன் :- ஆ.. நான் ராணியில்ல ராஜாவாக்கும். ம்... பரவாயில்ல என்ன செய்ய தங்கச்சியாய்ப் போய்ட்டாள். தாங்க நானே போய்க் கூட்டிட்டு வாறன். (தாயிடமிருந்து குடையை வாங்கியவாறு வெளியே வந்தவன் அப்படியே நின்றுவிடுகிறான்.

காந்திமதி :- தம்பி என்ன அதுல போய் நிக்கிறாய்? சீக்கிரம் போவன்...

சுதன் :- இல்லம்மா... சுமதியே வந்திட்டாள். நல்லா மழையில் நனைஞ்சிட்டா போல.. போய் டவல எடுத்திட்டு வாங்க.

சுமதி :- (சிரித்தவாறே) என்ன ஐயா குடையும் கையுமாய் நிற்கிறார். எங்க போக?

சுதன் :- உன்னப் பாக்கத்தான் (தலையில் குட்டியவாறே) கொஞ்சநேரம் நிற்கக் கூடாதா? மழையில் நனைஞ்சிட்டு வந்திருக்கிறாய். சரி... சரி.. போய்த் தலையைத் துவட்டு. தடிமன் பிடிச்சிடப் போகுது.

சுமதி :- (கிண்டலாக) ரொம்ப அக்கறைதான் (முடிக்குமுன் சுதன் கைய ஓங்க) அப்பா.. தடியன் அடிக்க வாறான். (எனக்கூறியவாறே தாயிடம் சென்று பின்னால் ஓளிந்து கொள்கிறான்) அண்ணா... இந்தாபிடி

சுதன் :- என்னது?

சுமதி :- பாரன்

சுதன் :- இவ்வளவு நேரம் இந்தப் புத்தகத்தைத்தான் தேடிக்கிட்டிருந்தன். பாருங்கப்பா இவள நான் அப்பவே சொன்னன்தானே?

சுமதி :- என்ன சொன்னன்?

சுதன் :- சுமதி என்ட குட்டிப்பிசாசுதான் எடுத்திருக்குமென்று.

சுமதி :- நான் குட்டிப்பிசாசெண்டால் நீ பெரிய பி..சா..சு (பெற்றோரை நோக்கியவாறு) இல்லப்பா?

சுதன் :- (தலையில் அடித்தவாறு) நீ இருக்கியே... சிரிப்பொலி எங்கும் கேட்கிறது.

திரைமுடிற்று

களம் - 2

உரை :- பாலு தனியத் தன்வீட்டுத் தோட்டத்தில் உலாவிக்கொண்டிருக்கிறான். நேரமோ நண்பகலைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அடிக்கடி நேரத்தை சரிபார்க்கின்றான். தோற்றமெல்லாம் பணக்கார வீட்டுப் பையன் எப்படியிருப்பானோ அப்படியே இருந்தான். ஆனால் கொஞ்சம் வித்தியாசமாக மெலிவான உடம்பைக் கொண்டிருந்தான்.

பாலு :- (அலுத்துக் கொண்டு)சே.. சொன்னால் சொன்ன டைமுக்குத்தான் வருவான் போல இன்னும் பத்து நிமிசம் இருக்குதே... என்ன செய்வதாம்?

- சாந்தனா :- (உள்ளிருந்தவாறே) டேய் பாலு வெய்யில் சுட்டெரிக்குது. அங்க என்ன பன்றாய்? உள்ளே போவனடா.
- பாலு :- (மனசுக்குள்) இவக்கு வேற வேல இல்ல. எப்ப பார்த்தாலும் வெளியால போகாதே! அதச் செய்யாதே! இன்னும் சாப்பிடு, பெரிய வேதனையாப் போட்டுது இந்த அம்மாவால.
- சாந்தனா :- (மகனை நோக்கிவந்தவாறு) சொன்னாக் கேக்கமாட்டியே இந்தா ஜூஸ் குடி (கிளாஸை நீட்டியவாறு) குடிச்சிட்டு நிழல்ல இரு. இல்ல வீட்டுக்குள்ள வந்திரு.
- பாலு :- (எங்கோ பார்த்தவாறு) சரி...சரி.. போம்மா நான் வாறன். (தாய் செல்ல முற்படுகையில்) ஆ... அம்மா ராதை எங்கே?
- ராதை :- கிளாஸுக்குப் போயிருக்கா. (உள்ளே சென்று விடுகிறாள்)
- பாலு :- (மனதுக்குள்) கிளாஸுக்குப் போற எண்டு எங்க போனானோ? நல்ல குடும்பம்டா. அம்மா ஒரு லூசு, தங்கச்சி ஊர்குத்தல், அப்பன் ஒரு தொழில் பேய் ம...நான் மட்டும்தான் இந்த வீட்டிலேயே நல்லவன், வல்லவன், நாலுந்தெரிஞ்சவன்.
- சேகர் :- (வந்தவாறு) அப்பா...சொன்ன டைமுக்கு வந்திட்டன் வரச் சொல்லிட்டு எங்க போனான் இவன். ஆ.. அந்தா இருக்கான். (தட்டியவாறு) பாலு. . .டேய் பாலு..
- பாலு :- ஆ...வந்திட்டியா? இரு இதுல (அவனும் அமர்ந்து கொள்கிறான்.) டேய் மச்சான் ஒரு முக்கியமான விசயம்.
- சேகர் :- என்னடா?
- பாலு :- இஞ்ச வா சொல்லுறன் (காதில் ஏதோ முணுமுணுத்தான்)
- சேகர் :- (அதிர்ந்தவாறே) என்னடா சொல்கிறாய்? பாவம் அவன். எதுவும் செஞ்சிடாதே. அதுமட்டுமில்லடா அவ நம்ம சுதனோட சிஸ்டர்டா....
- பாலு :- எனக்குத் தெரியாதா அது?
- சேகர் :- எதுக்குடா? விட்டிர்றா.
- பாலு :- டேய் மச்சான். உனக்குத் தெரியாதுடா அவளப் பத்தி. அவக்குப் பெரிய அழகி என்ட நினைப்பு. அந்த நினைப்புத்தான் அவ பொழப்ப இப்ப கெடுக்கப் போகுது. நீ வேணுமின்னாப் பாரு இன்னும் ரெண்டு நாளல அவள (குரூரமாகச் சிரித்தான்)
- சேகர் :- டேய் அந்தளவுக்கு அவ என்னடா செய்தா உனக்கு?
- பாலு :- மச்சி..உனக்குத் தெரியுந்தானேடா நான் எந்தளவுக்கு அவள லவ் பண்ணினன் என்று. எதனாலே? எல்லாம் அவ அண்ணன் சுதனாலதானே! எப்பப் பார்த்தாலும் தங்கச்சி புராணம். அவள் மட்டும் என்ன? ராதைகிட்ட அவ அண்ணன் புராணம்தானே! பெரிய பாசமலர் சிவாஜி சாவித்திரி போல.
- சேகர் :- அதனால உனக்கென்னடா?
- பாலு :- எனக்கென்னவா? கேட்படா கேட்ப!. நீ இதுவும் கேட்ப இதுக்கு மேலயும் கேட்ப.. உன்னப் போய் .பிரண்டா நினைச்சன் பாரு. என்னய செருப்பால அடிக்கவேணும்.
- சேகர் :- டேய்...டேய்.. டேய்....கோவப்படாதேடா சொன்னாத்தானே உன் பிரச்சினை என்னவென்று எனக்குத் தெரியும். பிளீஸ்டா எனக்காக.
- பாலு :- சுமதிட பேச்சைக் கேட்டு இந்த ராதை இருக்காலல் எங்கிட்ட சண்டை பிடிக்கிறாள்.
- சேகர் :- என்னவாம்?
- பாலு :- சுதன் தங்கையை மழையில் நனைய விடமாட்டானாம், அழவிடமாட்டானாம். கேட்கிற எல்லாம் வாங்கிக் கொடுப்பானாம். மொத்தத்தில் அவமேல உயிரா இருக்கானாம். ஆனா நான் அப்படி இல்லையாம்.

கோபக்காரனாம், சுயநலவாதியாம், வஞ்சம் பிடிச்ச-வனாம்.
அடங்காப்பிடாரியாம்.

சேகர் :- டேய் அது அவங்க அவங்களோட குணம். அதுக்கும் நீ சுமதி
மேல வெறுப்பாயிருக்கவும் என்னடா காரணம்?

பாலு :- டேய்!!..நான் அவள லவ் பன்றத அவ நம்ம ராதைகிட்ட
சொல்லியிருக்கா.

சேகர் :- சொன்னா என்னடா இப்ப?

பாலு :- (கோபமாக) போடா நீ வேற.. என்னடா? எதுக்குடா? என்று
கேள்வி மேல கேள்வி கேட்டுட்டு அவ என்ன சொல்லியிருக்கா
தெரியுமா? "ராதை ஏன் உங்கண்ணா இப்படி இருக்கான்?
யாருக்கும் அடங்கமாட்டானா? இப்படி ஒரு அண்ணன் உனக்குத்
தேவை-தானா? என் அண்ணன் இருக்கானே அவனப் போல
ஒருத்தர் கிடைக்கத் தவம் இருந்திருக்க வேணும் உங்க
அண்ணனும் இருக்கானே"! அப்படி என்று சொல்லியிருக்காள்.
இதுபோதாதா இந்தப் பேய்க்கு. வீட்டை வந்ததும் வராததுமா
பிச்ச எடுத்திட்டாள்.

சேகர் :- (மனதுக்குள்) ஆஹா!..இப்ப இவனுக்கு வஞ்சகமென்ற பெரிய
நோய் பிடிச்சிருக்கு இதை இப்படியே விட்டா முத்திரும். உடனடியா
ஏதும் செய்யனுமே!!.. ம!! என்ன செய்யலாம்? பொறாமை போகப்
போக இவனை எரிச்சிடுமே!!

பாலு :- டேய் என்ன யோசிக்கிறாய்? எனக்குக் கிடைக்காத அவள்
யாருக்கும் கிடைக்கக் கூடாது. நான் இருக்கிற மாதிரி அவளும்
நிம்மதிய இழந்து அவ அண்ணனால அடிபட்டு அவ அப்பா
அம்மாவ விட்டு பிரிய வேணும். இதுக்கு நீதான் எனக்கு உதவி
பண்ணனும். செய்வியா?

சேகர் :- (வேறுவழியில்லாமல் தலையை ஆட்டுகிறான்) ஆனால் அவன்
மனமோ..) இவனை முதலில் சேகர் வீட்டுக்கு அழைத்துச் செல்ல
வேண்டும். அங்கே நடப்பவற்றை இவன் நேரில் கண்டால்
ஒருவேளை திருந்துவான். வஞ்சகம் வாழ்வதில்லை என அவனே
உலகுக்கு உணர்த்துவான். நாளைக்கே அது நடக்கும். நடக்க
வேணும்!!.(சதாகரித்து எழும்பியவாறே) சரி.....பாலு நான் போய்
வாறன். நாளைக்கு அந்த மாமரத்தடியில் சந்திப்போம்.
திரைமுடிற்று

களம் - 3

இடம் : மாமரத்தடி

பாலு :- சேகர் எங்க போவது இப்ப?

சேகர் :- நம்ம சுதனோட வீட்டுக்கு.

பாலு :- (கோபமாக) அங்க எதுக்குடா?

சேகர் :- வாவன் சொல்றன் (தூரத்தே ராதை வரக்கண்டு) அட.. நம்ம
ராதையும் வாறாள். அவளையும் கூட்டிட்டுப் போவோம்.

பாலு :- ஏதாவது பண்ணித்தொலை.

ராதை :- என்ன!.ரெண்டு பேரும் இங்க என்ன பண்ணிங்க?

பாலு :- மாமரத்தில தேங்காய் பறிக்கிறம்.

ராதை :- எப்பப் பார்த்தாலும் என்னக் கிண்டல் பன்றதே உனக்குப் பழகிற்று.
சேகர் அண்ணா என்ன செய்றிங்க?

சேகர் :- சுமதி வீட்டுக்குப் போகப் போறன். நீ வருகிறாயா?

ராதை :- ஓம்...ஓம்.... அதுக்கென்ன வந்தாய் போச்சு.

பாலு :- (மனதுக்குள்) எங்க சுத்துறதெண்டு இருக்கிறாள். இவளெல்லாம்...
திரைமுடிற்று

களம் - 4

இடம் : முருகேசனது வீடு.

உரை :- பாலு, சேகர், ராதை மூவரும் முருகேசினது வீட்டுக்கு வருகிறார்கள். முருகேசு தன் மனைவிக்கு உதவியாக மரக்கறி வெட்டிக் கொடுக்கிறார். காந்திமதியோ அவற்றினைப் பாத்திரத்தில் போடுவதில் மும்முரமாக இருக்கிறாள். சுதன் சுமதிக்குப் படித்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

சேகர் :- (கதவைத் தட்டியவாறே) சுதன்.....சுதன்....

காந்திமதி :- தம்பி யாரோ வந்திருக்காங்க போய்க் கதவைத் திறவன்.(சுதன் எழும்பு)

முருகேசு:- காந்தி உனக்கென்ன அறிவில்லையா? படிக்கிற பிள்ளைய எழும்பச் சொல்லறாய். (கதவு திறக்கப்படும் ஓசை) அட! வாங்க தம்பிகளா வாம்மா.(உள்ளே நோக்கி) சுதன்.... மதி.... உங்க .பிரண்ட்ஸ் வந்திருக்காங்க.(உள்ளிருந்து)

சுதன்,சுமதி :- வாரம்ப்பா.

முருகேசு :- இதுல இருங்க பிள்ளைகளா இப்ப வந்திருங்கள்? (தாயும், பிள்ளைகளும் வருகிறார்கள்)

சுதன் :- வாங்க, வாங்க...

சுமதி :- ஹாய்! ராதை நீ வருவாயென்று நான் நினைக்கவேயில்லை. அம்மா இவ ராதை என் தோழி.

ராதை :- வணக்கம் அன்ரி.

காந்திமதி :- வணக்கம்மா. உன்ன எங்கெயோ பாத்திருக்கேனே. அட (பாலுவைப் பார்த்து) நேத்துக்கு முன்தினம் இந்தப் பையனோட நிண்டு சண்டை பிடிக்கிற மாதிரி கதைச்சிட்டிருந்தனியே!. அது நீதானே.

பாலு :- (தலையைக் குனிகின்றான்) அ....து....

சுமதி :- அம்மா.....ராதையோட அண்ணன்தான் பாலு.

காந்திமதி :- ஓ..அப்படியா?.....பின்ன ஏன்? (முடிக்குமுன்பு முருகேசு தடுக்கிறார்)

முருகேசு :- காந்தி....பசங்க வெய்யில்ல வந்திருக்காங்க குடிக்க ஏதும்கொண்டாவன்.

உரை :- சேகர் பாலுவைப் பார்க்கிறான். அவனது முகம் களங்கமில்லாத நிலவு போல பிரகாசமாக இருந்தது. தனக்குள் சிரிக்கிறான். அனைவருக்கும் குளிர்பானம் வழங்கப்படுகிறது. விடைபெற்றுச் செல்கின்றனர். போகும் வழியில்.....

சேகர் :- டேய்! மச்சி என்ன அமைதியாயிருக்கிறாய்?

பாலு :- நத்திங்.....நான் நேற்று சொன்னத நீ செய்யலத்தானே!

சேகர் :- இன்னும் இல்லடா. இனித்தான்,

பாலு :- வேணாம்.....விட்டுவிடு.

ராதை :- ((முகத்தைக் கேள்விக்குறியாக்கி) என்னது?

சேகர் :- உனக்கு விடை இனிப்போகப் போகக் கிடைக்கும்.

உரை :- பாலு தன் மடமைத் தனத்தை நேரடியாக முருகேசனது இல்ல நட்புகளை வைத்துப் புரிந்து கொள்கிறான். தன் வஞ்சகம் உண்மையானதல்ல என உணர்ந்து கொள்கிறான். தன் தவறையும் உணர்ந்து திருந்தி இன்றும் தன் குடும்பத்தோடு சந்தோசமாக வாழ்கிறான். சுமதியை வாழ்க்கைத் துணையாகக் கொண்டு, 'வஞ்சகம் வாழ்வதில்லை' காட்சி நிறைவு.

தமிழினமே!

பிரிவு 4 - கவிதை

செல்வன்.த.நாதர்ஷன்.

தி/கி.கி.ச.ஸ்ரீகோணேஸ்வரா கிருஷ்ணக் கல்லூரி

கல் தோன்றி மண் தோன்றி
கடல் தோன்றாக் காலத்தே
முன்தோன்றிக் கலை வளர்த்த
முத்த தமிழ் மகனே!

மங்கலமாய் விளக் கேற்றி
மணிப்பட்டு மேலுடுத்தி
நிறைமதியின் நிறைவுடனே
மறை சொல்லி வாழ்ந்திருந்தாய்

ஊடலிலே அன்பு உற்று
கூடலிலே இன்ப முற்று
தேடலிலே வெற்றி பெற்று
ஆடலுடன் பாடல் சேர்த்தாய்

காப்பியங்கள் பல கண்டாய்
காதலிலே கரை கண்டாய்
வீரத்தால் பகை வென்றாய்
சூரத் தமிழனெனப் பெயர் கொண்டாய்

உலகத் திருமறையாம் திருக்குறளை
உலகிற்கே தான் தந்தாய்
சிலப்பதிகாரம் முதல் சிற்றிலக்கியம் பல
வளத்தமிழே நீ ஈந்தாய்

படைகொண்ட கொடையாளர் தனை
இடையினிலே சுமந்திட்டாய்
மடைதிறந்து இசைபாடும் கலைஞர் தம்
கலையினை வளர்த்திட்டாய்

எத்தனை சிற்ப புற்றாய்
அத்தனையும் என் னாயிற்று?
விதி விதைத்த சதியோ - இல்லை
சதி விதைத்தோர் தேவரோ

இனவாதம் இயம்பிட்டார்
மனச்சாட்சி பொய்ப்பித்தார்
மொழி என்னும் பெயர் சொல்லி
மொழிந்திட்டார் போர் முரசை

ஏர் பிடித்து உழுத கைகள்
உயிர் குடிக்கத் தொடங்கின
பா இயற்றிச் சொன்ன வாய்கள்
சா என்றே முழங்கின

மடிந்தன மன்னுயிர்கள்
மரித்தது அன்புடைமை
குவிந்தது பிணக் குவியல்
குவித்தது மனக் குமுறல்

அஞ்சன மை கண்தீட்டி
பஞ்சணையே கண் டிருந்த
மெல்லியரும் விறைத் தெழுந்து
வெஞ்சினமே கொண்டனர்

புத்தகத்தைக் கை தூக்கும்
புனிதமான பிஞ்சுகளும்
புதைகுழியை உருவாக்கும்
விதைகளென முளைத்தனர்

மறத் தமிழர் போர்செய்ய
பிற தமிழர் ஓடிட்டார்
கதிதேடி அகதி யகத்தின்
அவலத்தில் அவதி யுற்றார்

பாடுபட்டுத் தான் உழைத்து
பக்குவமாய் சேர்த்து வைத்த
பணமெலாம் பறந்திற்று
படையணிக்குப் பலம் சேர்க்க

பள்ளத்தில் தமிழினம்
வெள்ளத்தில் துரும்பென
விழுந்தது கோபுர உச்சியிலிருந்தெனில்
அடி பலமாய்த் தானிருக்கும்

மீண்டும் ஒரு அகநானூறு
வேண்டும் ஒரு புறநானூறு
பண்டு தமிழின் கம்பன்
விண் டமிழின் பாரதி

கண்டுகொண்டால் இனம் உயிர்க்கும்
தொண் டமிழின் பெயர்நிலைக்கும்
விண்ணளவும் புகழ் வளரும்
இல்லையெனில்

காலம்

பதில் சொல்லட்டும்

பிரிவு 5 - கவிதை

செல்வி.ஜெ. ஜெயதாரணி.

தி/சென்மேரீஸ் கல்லூரி

பூபாளம் பாடிவரும் புது உறவே
புது யுகத்தின் புனரமைப்பே
பூப்பெய்திய புதுமலரே - உன்
இளமை என்று தொடங்கும் மென
இந்த, காலம் பதில் சொல்லட்டும்

முகவரியைத் தொலைத்து விட்டு
அலைகின்ற முகிலினங்கள்
அழுகின்ற நீர்த்துளிகள்
மழையாகிப் பொழியட்டும் - புவி
மகிழ்ந்து பொலிந்து சிரிக்கட்டும்

புகமையான சமாதானம்
படர்கின்ற காலமெப்போ?
மண்சிவக்க மரணிக்கும்
இளஞர்களின் கனவு எல்லாம் - மண்ணில்
இலைதுளிர்க்கும் இன்பம் எப்போ

புறாகிடைத்து விட்ட தென்று
புளகாங்கிதப்பட சிவிச்சக்கரவர்த்திகள் ஏராளம் - ஆனால்
தசையறுக்கும் முன்னமே
தாவிப்பறந்து போகுது இன்று புறா - புறாவின்
சந்தேகம் மாறிடுமா? காலம் பதில் சொல்லட்டும்

நீலமலைச்சாரல் தென்றல்
நெசவு நடத்துமிடம்
முகத்தில் மோதி
முத்தமிடும் தென்றல் சுதந்திரக்காற்றாய்
வீசுவது எப்போ காலம் பதில் சொல்லட்டும்

வானவில்லை வளைத்தாய்
விண்ணிலே தாவிச் சென்றாய்
சந்திரனில் சயக்கொடி நாட்டிவைத்தாய்
சாதனைகள் வேண்டுமென்று நீ உரைத்தாய் - இன்று
சாவினை நோக்கியே செல்கின்றாய்

பகலும் முடியப் படரும் இருளில்
நகரும் அடிவானம் - நல்ல
நிலவும் வருவாள் நினைவில் மிதப்பாள்
இனிமை தந்திடுவாள் இந்த இன்பம்
நிலைத்திடுமா? காலம் பதில் சொல்லட்டும்

பூமியின் மேனியில் துளைகள் - அது
மானிடப் படுகுழியாகும் - புவி
மாசுபட்டால் உந்தன் வாழ்க்கை - பாரினில்
சிதைந்தே போகும், இந்தநிலைமாறி பூக்குமா புதுமலர்கள்
பூக்குமென்றால் காலம் பதில் சொல்லட்டும்

விடிவு வரும் என்று காத்திருந்தோம் - ஆனால்
பகல் மட்டும் விடிகிறதே!
'பெண்களை தெய்வமாய்ப் போற்றுவோம்' - என்று
மேடையிலே வேடம் ஆடிவிட்டு - வீட்டிலே
வேடம் துறந்த துறவிகளாய் அடக்குதல் நடக்கிறதே....!

மண்டையோடுகளின் மலிவு விற்பனை - இன்று
துப்பாக்கிக் கலாசாரம் துணைபோகும் வேளையிலே
சென்னி சிவக்கிறது

தசையுண்ணும் நாய்களும் பேயும் கூழைக்கூத்தாடிட
மறம் மறலி என்பன இப்புவிதனில் போலிப்புன்னகை-பூக்கிறதே...!

இயற்கை அன்னையின் துகிலுரிப்பு - உன்
இளமை மல்லிகை கொடி பறிப்பு
மனதில் சஞ்சலம் ஏன் உனக்கு?
மரத்தைத் தறிக்கிறாய் உன்னை இழக்கிறாய்
தொலைத்த உன்னை திருப்பிப் பெற காலம் பதில் சொல்லட்டும் ...!

யுத்தத்தின் சத்தம்
தினம் முத்தமிடும் நாட்டிலே
இனவெறிப் பேய்களுக்கு
சமாதி ஒன்றைக் கட்டியே - நாம்
வீதி எங்கும் விழா எடுப்போம்.

செம்மணி வாய்திறந்தால்
சொல்கின்ற வேதனைகள் சோகங்கள் ஆயிரமே
பனங்கிழங்கு அடுக்குவதைக் கேள்விப்பட்டேன்
ஆனால் சவக்குழியுள் சடலங்கள் தொடர் தொடராய்
அடுக்கிய விதம் கண்டு பூமித்தாய் அழுகின்றாள்.

முற்றத்திலே குடை விரித்து
முன், நிழல் தந்தது வாகை - அன்று
குழந்தை குட்டி அணைப்புடனே தோகை இலைவிரித்து
குலை தந்தது வாழை - இன்று
முற்றத்திலே கூட முக்கால்த் துண்டைக் காணவில்லை

உரிமைக்காய் குரல் கொடுப்போர்
 உடல் தெறித்து மரிக்கின்றார் - இனவாதிகளே
 உங்கள் 'சேட்'டுக்களை கேட்கவில்லை
 எங்களிடம் இருக்கும் கந்தல் 'சேட்'டுக்களைப்
 போட விடுங்களென மண்டியிட்டுக் கதறுகிறோம்.

மனிதா உனக்குள்ளே உன்னை ஒரு தரம் பார்த்துவிடு
 நாங்களென்ன ராமனின் வருகைக்காய்
 காத்திருக்கும் அகலிகைகளா?
 வைபவத்தில் விட்டபுறா சிறுகொடிந்து வீழ்கையிலே
 வையகத்தில் ஏது சமாதானம்

தமிழனாய்ப் பிறந்து விட்டதனால் - உயிர்
 ஐனித்த கணம் தொட்டு உச்சத்தில் நிற்கின்றேன்
 திலகமிட்டு பூவைத்து 'பஸ்' ஏறிப்போகையிலே
 அடையாள அட்டை எனும் இரத்த முண்ணும் அட்டைதனை
 விட்டுப் போன காரணத்தால் மறியலுக்குள் மாட்டிக் - கொண்டேன்!

சொந்தக் கானகத்தே கூவக் கூடாது என
 குயிலுக்குக் கட்டளை - அது இருந்த
 கிளைக்குமா கொடுப்பது 'ஈ.பி.கோ'
 இந்நிலையைக் கண் கொண்டு கண்டிடாத வானமகள்
 மறைந்து கொண்டதனால் இருள் வந்து சூழ்ந்ததுவோ?

மரியானா ஆழியாய் புதைந்து கிடக்கும் இதயங்கட்கும்
 எவரஸ்ட் சிகரமாய் உயர்ந்து நிற்கும் யுத்தத்தின் - கொடுமைக்கும்
 சகாரப் பாலைவனமாய் பரந்து நிற்கும் குருதிப்புனலிற்கும்
 ஒரு முடிவு சொல்ல நிச்சயமாய்
 காலம் பதில் சொல்லட்டும்

திருக்கோணமலை வலயக் கல்வி அலுவலகம் 2004

இல் நடாத்திய தமிழ்மொழித்தின்பு போட்டியில்

திறமைக்கு தீர்வு தந்தோர் விபரம்

கில.	நடுவர்கள் பெயர்	விலாசம்
01.	திரு.பி.கனகரத்தினம்	I.D.S.B. விகாரை வீதி, திருகோணமலை.
02.	திரு.பி.தேவகடாட்சம்	45/23, உவர்மலை, திருகோணமலை.
03.	திரு.ஏ.டபிள்யூ.அரியநாயகம் புலவர்	37, பேராலய வீதி, திருகோணமலை.
04.	திருமதி.பா ரஞ்சினி	45, கோணேசபுரம், உவர்மலை, திருமலை.
05.	திரு.க.அன்பழகன்	29, சணல் வீதி, திருகோணமலை.
06.	திருமதி.சித்திதேவி பத்மநாதன்	56, கிறீன் வீதி, திருகோணமலை.
07.	திரு.எஸ்.ஏ.அஸ்ஸ	தி/அல் சுதான் வித்தி. கிண்ணியா.
08.	செல்வி.த.அன்பரசி	மத்திய வீதி, திருகோணமலை.
09.	செல்வி.சி.ஹம்சவாகினி	யூதா வீதி, இலங்கநகர், திருகோணமலை.
10.	திருமதி.ம.கணேசலிங்கம்	கிளிவெட்டி, மூதூர்.
11.	செல்வி.ப.நிஷாந்தினி	மாணிக்கவாசகர் வீதி, திருகோணமலை.
12.	செல்வி.செ.சிந்துஜா	143, பிரதான வீதி, திருகோணமலை.
13.	திருமதி.க.ரஜினி	1209, பாலையூற்று, திருகோணமலை.
14.	செல்வி.ஜெ.ஜீவகௌரி	1205, பாலையூற்று, திருகோணமலை.
15.	திருமதி.பி.சசிகலா	164/A, லோவர் வீதி, உவர்மலை, திருமலை.
16.	செல்வி.ஸ்ரீ.ஸ்ரீநிறைஞ்சனி	243/1, ஏகாம்பரம் வீதி, திருகோணமலை.
17.	செல்வி.தி.கஜிகலா	360, மத்திய வீதி, திருகோணமலை.
18.	திருமதி.வி.இராஜதயாளினி	17/20, அன்புவழிபுரம், திருகோணமலை.
19.	திரு.செ.விபுணசேகரம்	5/3, விகாரை வீதி, திருகோணமலை.
20.	செல்வி.ம.கார்த்திகேசு	216/2, உட்துறைமுக வீதி, திருகோணமலை.
21.	திருமதி.பு.ஜெயதேவா	23, சாரதா வீதி, திருகோணமலை.
22.	திருமதி.பா.தர்மராஜா	26, வித்தியாலயம் வீதி, திருகோணமலை.
23.	திருமதி.ப.கணேசலிங்கநாதன்	மாகாண கல்வித்திணைக்களம், திருமலை.
24.	திருமதி.க.சிறீனிவாசன்	16/1, கண்ணகிபுரம், திருகோணமலை.
25.	திருமதி.கு.திருச்செல்வம்	26, விகாரை வீதி, திருகோணமலை.
26.	திருமதி.ப.நவரெட்ணம்	11, சாரதா வீதி, திருகோணமலை.
27.	திருமதி.கே.இந்துமதி	64/22, மாணிக்கவாசகர் வீதி, திருமலை.
28.	செல்வி.வை.கடர்மதி	11, கோணேசபுரம், உவர்மலை.
29.	திருமதி.அ.ஸ்ரீதரன்	மூதூர் வலயம்
30.	செல்வி. சகுந்தலா	கடல்முக வீதி, திருகோணமலை.
31.	திருமதி.ந.ஸ்ரீதேவி	வகிமா., கல்வி அமைச்சு, திருகோணமலை.
32.	திரு.தி.துஷ்யந்தன்	பிரதான வீதி, திருகோணமலை.
33.	திரு.சித்தி அமரசிங்கம்	ஓளவையார் வீதி, திருகோணமலை.
34.	திரு.தம்பி தில்லைமுகிலன்	171, திருஞானசம்பந்தர் வீதி, திருமலை.
35.	ஜனாப்.எம்.ஐ. ஹாஜா முகைஷன்	வலயக் கல்வி அலுவலகம், மூதூர்.
36.	திருமதி.இ.தட்சணாமூர்த்தி	185 பிரதான வீதி, திருகோணமலை.
37.	திரு.கி.முரளிதரன்	34A, கோணேசபுரம், உவர்மலை, திருமலை
38.	திரு.ரகுராம்	திருமறைக் கலாமன்றம், திருகோணமலை.
39.	திரு.கு.சஞ்ஜீவன்	சிவன் வீதி, திருகோணமலை.
41.	திரு.எஸ்.மகேந்திரராஜா	150/18 P, கீழ் வீதி, உவர்மலை, திருமலை.
42.	ஜனாப்.ஏ.சீ.எம்.தௌபீக்	வலயக் கல்வி அலுவலகம், கந்தளாய்.
43.	திருமதி.ச.கணபதிமுத்து	கிறீன் வீதி, திருகோணமலை.

தமிழ்த் தினப் போட்டி - 2004
திருக்கோணமலை கல்வி வலயம்
போட்டி முடிவுகள்.

விடய கில.	நிகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	பாடசாலையின் பெயர்
4.1	வாசிப்பு	1	1	வீ.பிரசாந்தினி	தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி
		2		ர.சர்மினி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
		3		ப.லக்ஷன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
	வாசிப்பு	2	1	த.லாவண்யா	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளிர் கல்.
		2		ப.பைரவி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
		3		பு.பர்மிஷா	தி/கலைமகள் வித்தி
	ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாடு	1	1	ந.ரஜீதா	தி/புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் ம.வி
		2		ஜெ.வினோத்	தி/சல்லியம்பாள் வித்தி
		3		ந.சுஷாலினி	தி/ஆதி கோணேஸ்வரா ம.வித்தி
	பேச்சு	1	1	ம.மயூரேசன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
		2		த.தயித்தா	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
		3		ப.லக்ஷன்	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
	பேச்சு	2	1	ர.ருஷாந்திக்கா	தி/கி.கி.ச சாரதா வித்தி
		2		சி.கோ.குலார்த்தன்	தி/புதுக்குடியிருப்பு அ.த.க பாடசாலை
		3		சி.விவேக்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
	பேச்சு	3	1	பி.கேசினி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
		2		பு.அமிர்தன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
		3		வை.மணாளினி	தி/புதுக்குடியிருப்பு அ.த.க பாட
	பேச்சு	4	1	சி.அபிராமி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
		2		ஜி.கஜீபன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
		3		தி.சரணியா	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளிர் கல்.
	பேச்சு	5	1	யா.கார்த்திகா	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
		2		ச.ஜயந்தன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
		3		கி.கிருத்திகா	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளிர் கல்.
	பாவோதல்	1	1	வீ.சர்மியா	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளிர் கல்.
		2		நா.பாலவதனன்	தி/விக்கேனேஸ்வரா வித்தி
		3		கி.ரக்சிகா	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
	பாவோதல்	2	1	த.தர்ஷாந்	தி/புனித சூசையப்பர் கல்லூரி
		2		வ.திருமாறன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
		3		ஜி.தரகினி	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
	பாவோதல்	3	1	ம.ஜெயசண்யா	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
		2		கி.ரஜீந்தினி	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளிர் கல்.
		3		வ.தனுசாந்தன்	தி/விக்கேனேஸ்வரா வித்தி
	பாவோதல்	4	1	ர.ஜீவிதா	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
		2		வீ.லக்ஷாயினி	தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி
		3		ஜெ.மோகனகிருஷ்ணன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
	பாவோதல்	5	1	ம.வசீகரன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
		2		கோ.கோகிலவாணி	தி/விபுலானந்தா கல்லூரி
		3		சி.நலாணி	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளிர் கல்.
	கிசையும் அசைவும்	1	1	அ.அபிராமி	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளிர் கல்.
		2		பி.சரண்யா	தி/சாம்பலத்தீவு ம.வித்தி
		3		சா.டினோயினிகா	தி/குச்சிவெளி விவேகானந்தா ம.வித்தி
	கிசை தனி	2	1	ர.தேனுஜன்	தி/புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார் ம.வி
		2		அ.சயந்தி	தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி
		3		உ.தட்ஜெனன்	தி/நீலாவெளி ம.வித்தி

விடய கில.	நகழ்ச்சி	பிரிவு	நிலை	போட்டியாளர் பெயர்	பாடசாலையின் பெயர்
	கிசை தனி	3	1	மா.ஷெய்க்சன்	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளர் கல்.
			2	தி.லக்ஷமன் குமார்	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
			2	ஸ்ரீ.ஜனகன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
	கிசை தனி	4	1	ர.ஜஸ்வரியா	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளர் கல்.
			2	பு.பிரணதீஸ்	தி/புனித சூசையப்பர் கல்லூரி
			3	ந.கபா	தி/செல்வநாயகபுரம் கி.ம.வித்தி
	கிசை தனி	5	1	ஸ்ரீ.சீவஞ்சீனி	தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளர் கல்.
			2	அ.குசரேகா	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
			3	த.அரிதரன்	தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
	நடனம் தனி	1	1	ம.ரஸ்னா	தி/நலாவெளி ம.வித்தி
	நடனம் தனி	2	1	மோ.சுவாரகா	தி/கலைமகள் வித்தி
			2	க.பவித்திரா	தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி
			3	ம.சீவதர்ஷினி	தி/நலாவெளி ம.வித்தி
	நடனம் தனி	3	1	சு.ஹம்சனா	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
			2	பு.ஷாமினி	தி/கலைமகள் வித்தி
			3	ந.வித்தியதர்ஷினி	தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி
	நடனம் தனி	4	1	யோ.கவிதா	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
			2	த.கிருஷ்ணந்தி	தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி
			2	பு.மேகலா	தி/கலைமகள் வித்தி
	நடனம் தனி	5	1	கோ.கிருஷ்ணரஞ்சினி	தி/வீழலானந்தா கல்லூரி
			2	தே.மீராள்	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
			3	த.மேனகா	தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி
	கிசை குழு	1	1		தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி
			2		தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
			3		தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
	கிசை குழு	2	1		தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
			2		தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி
	நடனம் குழு	1	1		தி/வீழலானந்தா கல்லூரி
			2		தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
			3		தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி
	நாடகம் (தி.போ)		1		தி/புனித சூசையப்பர் கல்லூரி
			2		தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
			2		தி/நலாவெளி ம.வித்தி
	வில்லுப்பாட்டு (தி.போ)		1		தி/விக்னேஸ்வரா வித்தி
			2		தி/அல் - மின்ஹாஜ் மு.வித்தி
			3		தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
			3		தி/புனித சூசையப்பர் கல்லூரி
	வீவாதம் (தி.போ)		1		தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளர் கல்.
			2		தி/கோபாலபுரம் அ.த.க.பா
			3		தி/விக்னேஸ்வரா வித்தி
	தமிழறிவு வினா விடை		1		தி/கி.கி.ச கோணேஸ்வரா கி.கல்லூரி
			2		தி/ஸ்ரீ சண்முகா கிந்நு மகளர் கல்.
			3		தி/நலாவெளி ம.வித்தி
	முஸ்லிம் நகழ்ச்சி (தி.போ)		1		தி/அல் - மின்ஹாஜ் மு.வித்தி
			2		தி/லாகிரா மு.வித்தி
	சீங்கள மாணவர்களிற்கான தமிழ் வாசிப்பு				விசேட பிரிவு 1
			1	E.D.சுஜான் சமீது	தி/சீங்கள மத்திய மகா வித்தி
			2	A.B.சான்கா மகுவன்	தி/திஸ்ஸ மகா வித்தி
			3	M.B.சுவினி நரோஷா	தி/அபயபுர மகா வித்தி
	சீங்கள மாணவர்களிற்கான தமிழ் வாசிப்பு				விசேட பிரிவு 2
			1	M.தாரக சூலாஜ்	தி/திஸ்ஸ மகா வித்தி
			2	P.R.B.ஜனனி சுவிமால்	தி/அபயபுர மகா வித்தி
			3	S.H.செளம்பியா மகுவந்தி	தி/சீங்கள மத்திய மகா வித்தி

வலய மட்ட தமிழ்த் தினப் போட்டி - 2004

திருகோணமலை வலயம்

எழுத்தாக்கப் போட்டி முடிவுகள்

விடய நிகழ்ச்சி கில.	பிரிவு	நிலை	மாணவன் / மாணவியின் பெயர்	பாடசாலையின் பெயர்	
4.3 ஆக்கம் - எழுத்து	1	1	க.பா.பல்லீனா	தி/அல் - பத்தா மு.வித்தி	
		2	வ.சுவாரகா	தி/கி.கி.ச சாரதா வித்தி	
		3	ரொ.சம்சத்பானு	தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி	
4.4 கட்டுரை வரைதல், கடிதம் எழுதுதல்	2	1	யோ.ஷாம்	தி/விபுலானந்தாக் கல்லூரி	
		2	ச.வதனி	தி/ஸ்ரீ சண்மகா கிந்து மகளிர் கல்.	
		3	க.பிரியதர்ஷினி	தி/கலைமகள் வித்தி	
		3	1	ற.ஆரணி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
		2	ந.தட்சாயினி	தி/விபுலானந்தாக் கல்லூரி	
3	உ.சசீகதாஜினி	தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி			
4.5 கட்டுரை வரைதல் கிலக்கியம் நயத்தல்	4	1	வ.தர்ஷிகா	தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி	
		2	உ.லுத்பி	தி/அல் - அஸ்ஸர் மு.ம.வித்தி	
		3	ரெ.வீஜீதரன்	தி/கலைமகள் வித்தி	
4.6 தமிழியற் கட்டுரை வரைதல் கிலக்கியம் நயத்தல்	5	1	த.சரணியா	தி/செல்வநாயகபுரம் கிந்து மகா வித்	
		2	மா.சாந்தினி	தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி	
		3	வை.சூச்சாயினி	தி/ஆதிக்கோணைஸ்வரா மகா வித்தி	
4.7 கிலக்கணப் போட்டி	4	1	ஹா.மு.பாத்திமாப.மீதா	தி/ஸாகிரா மு.மகா வித்தி	
		2	ரா.நிரேஷ்	தி/கி.கி.ச கோணைஸ்வரா கி.கல்லூரி	
		3	க.பிரியதர்ஷினி	தி/கலைமகள் வித்தி	
		5	1	சீ.கீர்த்தினி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி
		2	சீ.மயூரன்	தி/கி.கி.ச கோணைஸ்வரா கிந்துக் கல்.	
3	வீ.மேனகா	தி/மெதடிஸ்த பெண்கள் கல்லூரி			
4.8 திறனாய்வுப் போட்டி	5	1	வே.புனிதராணி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி	
		2	ஆர்.மின்ஹாஜ்	தி/அல் - அஸ்ஸர் மு.ம.வித்தி	
4.9 குறநாடக ஆக்கம்	4	1	முகைதீன் முகமட் ஹில்மி	தி/அல் - மின்ஹாஜ் மு.மகா வித்தி	
		2	ஏ.பசீலா	தி/முகமதியா மு.வித்தி	
		3	மு.மு.ம.நியாப்	தி/ஸாகிரா மு.மகா வித்தி	
4.10 கவிதை ஆக்கம்	4	1	தி.ஹசன் நூர்ஜஹான்	தி/அல் - மின்ஹாஜ் மு.மகா வித்தி	
		2	மு.நுஸ்லி	தி/ஸாகிரா மு.மகா வித்தி	
		1	த.நிதர்சன்	தி/கி.கி.ச கோணைஸ்வரா கிந்துக் கல்.	
		2	ந.கல்யாணி	தி/உவர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி	
		3	ற.றியாஸ் முஹம்ட்	தி/புல்மோட்டை மு.மகா வித்தி	
4.11 சிறுகதை ஆக்கம்	4	1	ஜெ.ஜெயதாரணி	தி/புனித மரியாள் கல்லூரி	
		2	வீ.வீஜீதா	தி/ஆதிக்கோணைஸ்வரா மகா வித்தி	
		3	சீ.லோஜினி	தி/விபுலானந்தாக் கல்லூரி	
4.24 சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு	4	1	கி.சீவபிரசாந்	தி/கி.கி.ச கோணைஸ்வரா கிந்துக் கல்.	
		2	செள.சாரோ பிரியதர்ஷினி	தி/நிலாவெளி நோ.க.த.க.பா	
		3	சீ.ஜான்சீ டயானா	தி/புனித பிரான்சீஸ் சவேரியார் ம.வி	
		5	1	சீ.ஆரணியன்	தி/கி.கி.ச கோணைஸ்வரா கிந்துக் கல்.
		2	ச.மு.பா.ப.மீதா	தி/ஸாகிரா மு.மகா வித்தி	
3	அப்துல் முபாரத் பஸ்ஸல் பாரீசா	தி/அல் - மின்ஹாஜ் மு.மகா வித்தி			
				விஷேட பிரிவு 1	
4.24 சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு	1	1	எஸ்.எம்.நிலாணி செவ்வந்தி	தி/திஸ்ஸ மகா வித்தி	
		2	ஈ.எச்.தனுஷ்க லக்மாஸ்	தி/சிங்கள மத்திய மகா வித்தி	
		3	ஈ.பி.சாலிகா வினோதின் மகூசானி	தி/அபயபுர மகா வித்தி	
				விஷேட பிரிவு 11	
4.24 சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாசிப்பு	1	1	ஜெ.எம்.ஈ.கிசுசாரிட மந்தா	தி/சிங்கள மத்திய மகா வித்தி	
		2	ஏ.எம்.பி.சுலான் சமீரா	தி/திஸ்ஸ மகா வித்தி	
		3	எம்.வீ.சக்தூர் மீஹரான்	தி/அபயபுர மகா வித்தி	

மலர்க்குழு

01. திருமதி.பு.தண்டாயுதபாணி - உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்.
 02. திருமதி.ஸ்ரீ.நல்லரெத்தினம் - ஆசிரிய ஆலோசகர்.
 03. திருமதி.ஞா.யோகேஸ்வரன் - ஆசிரிய ஆலோசகர்.

விறா அமைப்புக்குழு

01. தலைவர் - திரு.கு.திலகரெத்தினம்
 02. உபதலைவர் - திரு.எஸ்.விஜேந்திரன்
 03. செயலாளர் - திருமதி.பு.தண்டாயுதபாணி
 04. இணைச் செயலாளர் - திரு.எஸ்.பாலசிங்கம்
 05. இணைச் செயலாளர் - திரு.ஜீ.எம்.லூயிஸ்
 06. இணைப்பாளர் - திருமதி.தே.முருகுப்பிள்ளை
 07. பொருளாளர் - திருமதி.பி.ஜெராட்
 08. உபபொருளாளர் - ஜனாப்.ஜே.எம்.யூசுப்ஜான்
 09. ஜனாப்.ஜே.எம்.யூசுப் - உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர்
 10. திரு.ஓ.குலேந்திரன் - உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர்.
 11. திரு.எஸ்.தவநாதன் - உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர்.
 12. திரு.கே.அரியநாயகம் - கோட்டக்கல்வி அதிகாரி
 (தம்பலகமம்)
 13. திரு.என்.சந்திரகாந்தன் - கோட்டக்கல்வி அதிகாரி
 (திருகோணமலை)
 14. ஜனாப்.எம்.எம்.சம்சுதீன் - கோட்டக்கல்வி அதிகாரி
 (குச்சவெளி)
 15. திரு.ஜெயசூரியா - பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்
 16. திருமதி.எம்.இராசரட்ணம்பிள்ளை - உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர்
 17. திரு.எஸ்.குகபாலன் - கணக்காளர்
 18. திரு.எஸ்.பேராசிரியர் - பொறியியலாளர்
 19. திரு.எஸ்.சுவாமிநாதன் - நிர்வாக உத்தியோகத்தர்.

**வலய மட்ட தமிழ்மொழித்தின விழா 2004க்கு
அன்பளிப்புச் செய்த அன்புள்ளங்களின் விபரம்**

இல	பெயர்	தொகை
01	நியூ கோபாலன் கொம்பனி	10,000.00
02	சோ.ரவிச்சந்திர குருக்கள்	5,000.00
03.	மு.சண்முகரத்தினக் குருக்கள்	2,000.00
04.	திரு.க.சிவபாலன்	2,000.00
05.	திரு.எ.ஜெகசோதி	2,000.00
06.	திரு.இரா.திருக்குமாரநாதன்	2,000.00
07.	ஹரி எலக்ரோனிக்	1,000.00
08.	ஜுவல் லங்கா	1,000.00
09.	கொரினேசன்	1,000.00
10.	நவமிலாஸ் ரெக்ஸ்ரைல்	1,000.00
11.	டாக்டர் கேமச்சந்திரா	1,000.00
12.	திரு.கா.துரைரட்ணசிங்கம்	1,000.00
13.	மூபிதாஸ் ரெக்ஸ்ரைல்	1,000.00
14.	திரு.செ.ஜெகதீசன்	1,000.00
15.	கணேசா அச்சகம்	500.00
16.	அம்பிகா ஜுவல்நரி	500.00

நன்றி நவில்கிறோம்

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று என்பதற்கிணங்க” திருகோணமலை வலய தமிழ்மொழித்தினப் போட்டிகள் யாவும் சிறப்பாக நடைபெற்று முடிந்தது. அதற்கான பரிசளிப்பும், விழாவும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இந்நாளிலே இவ்விழாவினை முன்னிட்டு ஒரு சிறப்பு மலரையும் வெளியிட முனைந்துள்ளோம். எமது இத்தனை நடவடிக்கைகளுக்கும் உறுதுணையாக இருந்த அனைவருக்கும் நன்றி கூறுவது எமது தலையாய கடமையாகும்.

போட்டி நிகழ்ச்சிகள், விழாவிற்கான நிகழ்வுகள் அனைத்திற்கும் ஆரம்பம் தொடக்கம் முடிவு வரையும் சரியான முறையில் தலைமை தாங்கி வழிநடத்திச் செல்வதோடு மட்டுமல்லாது; வழிகாட்டியும், ஆலோசனைகள் வழங்கியும் எமக்குப் பக்கபலமாக நிற்கும் எமது வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு.கு.திலகரெத்தினம் அவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

எமது விழாவிற்கு முதன்மை விருந்தினராக வருகை தந்து விழாவினைச் சிறப்பித்ததோடு ஆசிச்செய்தி வழங்கியும் எம்மை ஊக்குவித்த வடக்கு கிழக்கு மாகாணக் கல்விப்பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை இளைஞர் விவகார அமைச்சின் செயலாளர் திரு.இ.தியாகலிங்கம் அவர்களுக்கும், சிறப்பு விருந்தினராக வருகை தந்து சிறப்பித்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர் திரு.இ.விசாகலிங்கம் அவர்களுக்கும், கௌரவ விருந்தினராக வருகை தந்த முன்னாள் வலயக் கல்விப்பணிப்பாளர் திரு.க.தங்கராசா அவர்களுக்கும், முன்னாள் அதிபர் திரு.வி.தங்கவேல் அவர்களுக்கும் எமது மனம் நிறைந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

எமது செயற்பாடுகள் அனைத்திற்கும் தோளோடு தோள் நின்று உதவியும், விழாவின் போது அனைவருக்கும் காலை உணவை வழங்கியும் சிறப்பித்த பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள், உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள், கோட்டக் கல்விப்பணிப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் எமது உளமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இந் நிகழ்வுகளின் ஆரம்ப முதலே சகல பொறுப்புக்களையும் தங்கள் சொந்தக் கடமையாகக் கருதி எமக்குப் பக்கபலமாக நின்று ஒத்துழைத்தும், விழாவின்போது அனைவருக்கும் குளிர்மானம் வழங்கியும் மகத்தானதொரு பங்களிப்பினையும் நல்கிய எமது வலயத்தைச் சேர்ந்த சகல சேவைக்கால ஆசிரிய ஆலோசகர்களுக்கும் எங்கள் மனநிறைந்த நன்றியைக் கூறுகின்றோம்.

தமிழ்மொழித்தின்பு போட்டிகளுக்கும், விழாவிற்கும் ஆரம்பம் தொடக்கம் இறுதி வரைக்கும் தங்கள் பங்களிப்பினை மனமுவந்து வழங்கிய பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் அனைவரும் நாம் நன்றிகூற வேண்டியவர்களே. போட்டிகள் நடத்துவதற்கும், விழாவினைச் சிறப்பாகச் செய்வதற்கும் பாடசாலைகளைத் தந்துதவிய பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோர் நாம் நன்றியோடு நினைக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

போட்டிகள் நடுநிலை தவறாது நடத்துவதற்கு வழமைபோல இம்முறையும் நடுவர்களாக வந்து தமது பணியினைச் சரிவரச் செய்த பெரியோர்கள், ஆர்வலர்கள் அனைவருக்கும் எம் நன்றியறிதலைக் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

விழா நிகழ்வின் போது காலை உணவினை வழங்குவதற்கு பெருவிருப்போடு முன்வந்த திருகோணமலை வெதுப்பக உரிமையாளர்களுக்கும், சவால் கிண்ணங்களைத் தந்து உதவிய தி/ஸ்ரீ சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரிக்கும் நன்றியறிதலைக் கூறுகின்றோம். ஏனைய சகல செயற்பாடுகளுக்கும் முன்வந்து உதவிய எமது வலயத்தைச் சேர்ந்த செல்வி.த.யாழிணி, செல்வி.ஞா.கிறிஸ்தர்லின், ச.ஸ்ரீதரகுமார், க.துஷாந்தன், நா.பரமேஸ் வரன் இவர்களுடன் அலுவலகத்தைச் சேர்ந்த உத்தியோகத்தர்களுக்கும், சிற்றாழியர்களுக்கும் நாம் நன்றி கூறுகின்றோம்.

குறுகிய காலத்தில் இம்மலரை குறைந்த செலவில் சிறப்புற அமைத்து தந்த “ரெயின் போ” நிறுவன உரிமையாளருக்கும், அவர்களது ஊழியர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகும். விழாவிற்கான ஒளி, ஒலி அமைப்பு உதவிய கல்வி அமைச்சின் கட்டில், செவிப்புலப் பிரிவினருக்கும், வாகனங்களை தந்துதவியவர்களுக்கும், ஏனைய செயற்பாடுகளுக்கு தோன்றாத துணையாய் உதவி வழங்கிய அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

திருமதி.பு.தண்டாயுதபாணி,
செயலாளர்,
விழாக்குழு.

தமிழ்மொழித் தின வாழ்த்து

வாழ்க தமிழ்த்தினம் வளர்க தமிழ்த்தினம்
வாழிய வாழியவே!
மாண்புறு முத்தமிழ் வித்தகரின் நினை
வாம் தினம் வாழியவே!

இலங்கையின் மாணவர் வளங்கொள் தமிழ்ப்பயிர்
இமயமெனப் பொலிய
ஏற்புறு முத்தமிழ் போட்டி பண்பாட்டின்
எழுச்சிக்கு வித்திடவே.

சங்கத்திருப்பினில் பங்கமிலாதிருந்
தாண்ட தமிழ்மொழியே
சால்புயர் கல்வித் தமிழ்மொழிப் பிரிவுயர்
தகைமைக்கு வித்திடவே.

இந்து கிறிஸ்தவம் பௌத்தமிஸ் லாம்நெறி
ஏற்றம் மிகுந்த தமிழ்
எம்முளே தேசிய ஒற்றுமை நிலைபெறும்
எழில் தினம் வாழியவே!

எஸ்.தில்லைநடராஜா
மேலதிக செயலாளர்.
கல்வி அமைச்சு,
இசுரூபாய.

